

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

ŞOVENİZME KARŞI

•Burjuva
Toplum
Ücretli-Emeğe
Dayanıyor

•Büyüme ve
Gelişmeye
Odaklanmak

•Abartısız
Katliam

•Sosyalist Kore
Emperyalizme
Meydan
Okuyor

•Ölüm
Orucu
Sürüyor...

YAŞASIN HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ

Unutma! Tarih bilinci ve sınıfsal öfkeyle
77'nin 30.yılında yine 1 Mayıs Alanına
Taksim'e Devrime

Filistin Halkı Yalnız Değildir!

25 Ekim 2006 - İkitelli

Eskişehir'de YÖK Protestosu

BURJUVA TOPLUM ÜCRETLİ-EMEĞE DAYANIYOR

Proletaryaya karşı her yerde, kapitalist saldırı var. Saldırı artan bir çizgide ilerliyor ve her geçen gün biraz daha şiddetleniyor. Saldırı yalnızca tek tek kapitalistlerce yürütülmüyor, tüm ülkelerin kapitalistlerinin birlikte katıldıkları, ortak bir saldırı biçiminde sürdürülüyor. Bu saldırıların amacı, proletaryayı burjuva egemenlik altında tutmak, onu, burjuvaların egemenliğini devirebilecek örgütlenme ve güçten yoksun bırakmaktır.

İşçi sınıfının, proletarya olarak varlığını sürdürmesi, yani ücretli-emekçi olarak varlığı, kapitalist üretimin koşulu, kapitalistlerin de varlık koşuludur. Kapitalistlerin tüm maddi zenginliği; kültür edinmesi ve bir bütün olarak burjuva toplumu, ücretli-emeğe dayanıyor. Bu demektir ki , ücretli-emekçilerin kendilerini özel mülkiyete bağımlı yapan zincirlerini kırması, özgürleşmesiyle burjuva egemenliği ve burjuva toplumu havaya uçar. Ortak varlıklarını tehdit ettiği için, tek tek ülkelerin tüm burjuvaları ve dünyanın tüm burjuvaları proletaryanın devrimci hareketine karşı ortak hareket ederler.

Kapitalistlerin proletaryaya karşı ortak davranmalarının maddi temeli var. Kapitalist sömürünün kaynağı işçilerin ürettiği ve kapitalistlerin hiç bir karşılık vermeden zorla el koyduğu artı-değerdir. Artı-değer üretimi yalnızca belli işletmelerde çalışan işçilerin değil, tüm işçilerin katıldıkları bir üretimdir. Her kapitalist, işçilerin ortaklaşa ürettikleri artı-değer havuzundan sermayesi oranında bir miktar çeker. Demek ki, işçilerin ürettiği artı-değer havuzundan her kapitalist sermaye gücü oranında yararlanır. İşte bu ortak çıkar nedeniyle kapitalistler, aralarındaki tüm anlaşmazlara rağmen, proletarya söz konusu oldu mu, birlikte hareket ederler. Proletaryanın ayaklanması demek, yalnızca tek tek kapitalistlerin değil tüm kapitalistlerin, kapitalist olarak sonu demektir.

Kapitalist üretim, belli ülkelerin de yalnızca belli işkollarında egemen değil, tüm üretim kollarında ve tüm dünyada egemen. Dünya ekonomisi ve ulusların karşılıklı ekonomik

ilişkileri sonucu ülkelerin ekonomilerinin birbirinden yalıtık durumu sona erdi. Kapitalist ekonomik ilişkilerin dünya egemenliğine bağlı olarak tüm ülkelerin proletaryasının karşılıklı ilişkisi doğdu. Kapitalist dünya ekonomisinde tüm dünya artı-değeri tüm ülkelerin işçileri tarafından üretilir. Ve uluslararası sermaye güçleri, bu dünya artı-değer havuzundan sermayeleri oranında yararlanırlar. Bu ortak çıkar, tüm ülkelerin kapitalistlerinin, aralarındaki tüm rekabet sürtüşme vb.'ne rağmen dünya proletaryasına karşı neden birlikte davranışlarını açıklar. Hiç şüphesiz her

kapitalist, bu zenginlik havuzundan olabildiğine en fazla yararlanmaya çalışır. Sadece var olandan yararlanmaya çalışmaz, artı-değer oranını artırmak için de çaba sarf eder. Bu amaçla kendi aralarında çeşitli birleşmelere gider. Her seferinde daha güçlü tekeller doğar bu birleşmelerden. Tekeller arası rekabet üst düzeye çıkar. Aralarındaki tüm rekabet ve kapışmalara rağmen, işçi sınıfını sömürmek hepsinin ortak çıkarıdır. Bu çıkarlar tehlikeye girer girmez tüm güçleriyle harekete geçerler, proletaryaya karşı tam bir birlik ve dayanışma içinde olurlar.

Kapitalizm bir sistem haline gelmiştir. O nedenle işçilerin tek tek iş kollarında durumlarını düzeltme girişimleri, ücretli-köleliği ortadan kaldırmaz. Esas olarak kapitalist sistemi yıkmak gerek. Bu ise, birleşik olarak hareket eden kapitalistlere karşı proletaryanın birlikte ve ortak hareket etmesini gerektirir. Proletaryanın kurtuluşu, tüm ücretli-sınıfın katılacağı mücadeleyi zorunlu görür. Proletaryanın birliği ve dayanışmasının yalnızca belli ülkelerde sınırlı olmayıp, dünya düzeyinde olması proletarya için hem bir zorunluluktur, hem yaşamsaldır. Kapitalizmi bir ya da bir kaç ülkede yıkmak yetmez, kurtuluş için kapitalizmin dünya sistemlerini yıkmalıyız. İşçi sınıfının bugüne kadar kapitalizme karşı sürdürdüğü mücadelesi pratik olarak göstermiştir ki, böylesi bir mücadeleye son derece şiddetli ve yoğun geçecektir. Proletaryanın devrim mücadelesi yalnızca ülke sınırları içinde birleşmiş bir karşı-devrim yaratmaz; aynı zamanda birleşik bir uluslararası-karşı-devrimle karşı karşıya kalır. Proletaryanın zafer ve bu zaferin güvencesi için işçi sınıfının dünya dayanışması ve birliği proletarya enternasyonalizmi, proletaryanın kurtuluşunun koşuludur.

Her ülkenin proletaryası kendi yaşamsal hedefleri için kesinlikle proletarya enternasyonalizmi bilinciyle hareket etmelidir. Bulunduğu topraklarda devrim mücadelesi verirken aynı zamanda, dünya proletaryasıyla en sıkı dayanışma ve

birlik içinde olmalıdır. Burjuvazinin sırtını böylesi bir etkin devrimci dayanışmayla yere getireceğiz. Proletaryanın devrim yoluyla iktidarı ele geçirmesi ve proletarya diktatörlüğünü kurması tüm kapitalist dünyaya bir meydan okumadır. Bu mücadele tüm burjuva dünyasını karşısına aldığı için son derece şiddetli geçecektir. Bu konuda bugüne değin ortaya çıkan sosyalizm örneklerine baktığımızda, bu mücadelenin ne kadar sert ve şiddetli geçeceğini daha iyi anlarız. Dünya burjuvazisi sosyalizm örneğini, proletarya diktatörlüğünü yıkmak için tüm gerici güçlerini, tüm uluslar arası olanaklarını sonuna kadar harekete geçirecektir. Burjuvazinin kar ve daha yüksek kar için yapmayacağı kötülük, göze almayacağı vahşet yoktur. Burjuvazinin zenginliğinin başlıca kaynağı olan proletarya ayaklanınca ve iktidarı ele geçirince o zaman, proletaryayı ezmek için, burjuvazinin vahşetini hangi düzeylere çıkaracağını yaşanan örneklerden çıkarabiliriz. Proletarya burjuvazinin bu saldırısını ancak proletaryanın dünya dayanışması ve birliğiyle boşa çıkarabilir.

İşçi sınıfının, proletarya enternasyonalizmiyle ilgili bilinci çok gelişti. Bu süre içinde giriştiği devrimci pratikler, bu bilincin gelişmesinde büyük bir etkisi oldu. 20. yüzyılda gerçekleşen tüm toplumsal devrimler, çeşitli düzeylerde proletaryanın uluslararası desteğini gördü. Her sınıf bilinçli işçi, dünya burjuvazisini proletaryanın dayanışması ve desteğiyle alt edebileceğini öğrendi. Bu bilincin oluşmasında dünya komünist hareketinin belirleyici etkisi oldu. Her komünist parti dünya proletarya hareketinin bir müfrezesi olarak hareket etti. Sosyalist sistemin varlığı proletarya enternasyonalizmi düşüncesini yüzmilyolarca emekçiye maletti. Böylece milyonlarca insan proletarya enternasyonalizmi ilkesiyle birbirine bağlandı. Proletarya enternasyonalizmi ayrı ayrı ülkelerdeki işçilerin ve işçi hareketinin kendi aralarındaki biçimi belirleyen kesin biçimdir. Bu biçim her zaman örgütsel ifadesini bulmasa da, sınıf mücadelesinin özü olarak her zaman vardı.

Kapitalizmin çöküş dinamikleri, kapitalizmi yıkıma götürüyorsa, çöküş sıçramalı bir gelişim gösteriyorsa, burjuva sistem her yerde, proletaryanın ayaklanmaları altındaysa, kapitalist sistemin yanında karşıtı olan sosyalizm ortaya çıkıyorsa bu durum karşısında uluslar arası burjuvazinin, ege-menliğini ve dünya düzenini korumak için, proletaryaya karşı, kendi içinde daha sıkıca kenetlenmeyeceği ve ortak saldırıya geçeceği açık. Bugün yaşanan süreç tam da böyle bir süreç. Proletarya kapitalizmi yıkmak, başka bir dünya, sosyalist toplumu kurmak için, kapitalizmin baskı altına aldığı tüm emekçi kitlelerle birlikte, yüzyılımızı bugünden sosyal ayaklanmalar yüzyılına çevirdi. Sosyal ayaklanmalar ve sosyal devrimler yüzyılında -nesnel durum ve olayların gelişimi yüzyılın böyle geçeceğini gösteriyor- burjuva sistemin sonunun geleceği rahatlıkla ortaya konabilir. Uluslararası burjuvazi, kaçınılmaz gidişi önlemek için, umutsuz, sonuçsuz bir

savaşa, yüzyıl savaşına girişti. Dünya proletaryasını ve halkları baskı altında tutmak için, sürdürüldüğü askeri, politik, ekonomik mekanizmalarını ya iyice pekiştirdi ya da yenilerine yöneldi. Proletaryaya ve komünist güçlere karşı bir dizi ortak hareket etme kararı, yeni baskı yasaları, ve uluslar arası -burjuvalararası- işbirliği anlaşmaları aldı. Aynı süreçte, kapitalistler arası rekabet, yani tekellerarası rekabet ve karpışma da tüm şiddetiyle sürüyor. Kapitalizmin işleyiş yasalarını bunu gerektiriyor. Fakat, proletarya, proletaryanın devrimci mücadelesi söz konusu oldu mu, aralarındaki tüm sorunları arka ittikleri ve proletaryaya karşı nasıl da birleşik bir karşı-devrim gücü oldukları 11 Eylül'den sonra açıkça ortaya çıktı. Her yerde emekçi sınıfa karşı topyekün bir saldırıya geçildi. Saldırı daha üst düzeye, burjuva küresel iç savaş biçimine büründü. Burjuvazi her ne yaparsa yapsın burjuva sistemde çatlak bir kere açıldı, proletarya onu sonuna kadar büyütecektir.

Proletarya kapitalizmi yıkacak güce ve savaş yeteneğine sahip olduğunu daha Ekim Devrimi sırasında ortaya koydu. Ve 20. yüzyıldaki pratiğiyle bunun çok sayıda örneğini yarattı. Sınıf savaşını burjuvazinin vahşi saldırı, baskı ve katliamları altında sürdürdü. Saldırıları bazen proletaryaya göz açtırmayacak şiddetle oldu. Zindanlar komünistlerle doldu. Sür-günler, açlığa, işsizliğe mahkum etme, baskı, proletaryanın üzerinde hiç eksik olmadı. Tüm bu saldırılar proletaryayı geriletmedi ve geriletemezdi. Proletarya tüm bu saldırıların orta yerinde ayakta kaldı, savaşmaya devam etti. Sonuçta öylesine büyük bir deneyim sahibi oldu ki, bilinç bakımından olsun, kültür düzeyi bakımından olsun, her yönde burjuvaziyi tüm dünyada yere çalacak kadar donanımlı hale geldi şimdi. Savaşına, bu yetkin bilinç, kültür ve örgütlenme-mücadele birikimiyle katılıyor. Proletarya, insanlığı kapitalizmin baskısından kurtaracak savaşım kapasitesine ve genel düzeye sahiptir.

Proletaryanın sınıf savaşının tüm cephelelerinde sağladığı gelişme ve yetkinleşme etkisini dünya çapında birlikte eyleme geçen milyonlarca emekçinin hareketinde kendisini göstermiştir. Dünya proletaryası, burjuvazinin koyduğu tüm engelleri aşmış, aynı anda eylem yapma kararlılığını kanıtlamıştır. Emperyalizme ve kapitalizme karşı milyonlarca emekçiyi bir araya getirmiş ve daha etkin eylemlerin yolunu açmıştır. Milyonlarca emekçinin süreklilik kazanan eylemi, hep bu şekilde devam etmez, belli bir noktada kesinlikle daha ileri sıçrama yapacaktır. Proletaryanın ileriye doğru her devrimci sıçraması, burjuvazinin dizginsiz şiddetini ve birleşik hareketini de beraber getirir. Proletarya önderliğinde birleşmiş emekçi kitlelerle, burjuvazinin önderliğinde birleşmiş düzen güçleri savaşında karşı karşıya gelir. Bu savaşında zafer, hiç kuşku yok ki, proletaryanın olacaktır.

C.DAĞLI

Kasım ayının başında yoğun yağmur yağışına bağlı olarak yaşanan sel felaketinde 44 kişi öldü. 44 insan göz göre göre, bağıra çağıra gelen doğanın gazabına kurban edildi. Ama yoksul sınıflardan insanların yaşamına bir saman çöpü kadar değer vermeyen bütün burjuvalar gibi Başbakan Tayyip Erdoğan da yoksul insanların başına gelen bu felaket için "abartılıyor" dedi. "Dünyanın her yerinde bir tür şeyler olabileceği"ni söylemesi burjuvaların yoksul insanların yaşamına yaklaşımlarını tüm yalınlığıyla ele veriyor. Onlar için önemli olan "mal"dır; özellikle kendi "malları ve sermayeleri". Yoksul sınıflardan insanların yaşamı bu "mal ve sermayeler"i büyütme-ye yaradığı ölçüde önemlidir. Yoksa içinde küçük çocukların da olduğu kırkdört insanın ölümü "abartılmış" bir olaydır kendileri için.

Emperyalist-kapitalist sistemin dünya üzerinde yaşanan ve artık herkesin malumu olan "doğal olmayan afet"lerden birinci dereceden sorumlu olduğunu anlamak o kadar zor değil. Sadece kar hırsı nedeniyle doğanın dengesini bozdukları için değil, ama milyarlarca insanı yoksulluğa, sefalete, insanca olmayan yaşam koşullarına, insanca olmayan "evler"de yaşama-ya mahkûm ettikleri için de böyledir.

Bu nedenle sel ya da başka "doğal afet"ten dolayı insanlığın karşılaştığı bütün dramlardan kapitalizm doğrudan sorumludur. Bu anlamda Türkiye tekeli kapitalizminin temsilcisi ve burjuva sınıfın bir üyesi olarak Başbakan, Türkiye'de yaşanan ve "doğal afet" diyerek geçiştirilen katliamlardan birinci derecede sorumludur. Kimsenin günahlarını başkasının sırtına atarak kurtulma şansı yoktur.

Tayyip Erdoğan'ın "abartılıyor" dediği katliamda 44 insan öldü. Ve biliyoruz ki, bugün aynı felaket olsa yaşanacak manzara bundan farklı olmayacak. Yine yoksul insanlar ölecek, yine yoksullar karın, yağmurun, yaşın içinde yaşam mücadelesi verecekler. Şu anda Kürdistan'da insanların birçoğunun "çamur içerisinde yatıp kalkıyoruz. Yiyecek ekmek, şeker yok" diyerek isyan ediyor oluşları, bunun en açık göstergesi. Hiç kimse, bu yaşananları "takdiri ilahi", "kader" ya da "dünyanın her yerinde oluyor" çarpıtmalarıyla açıklayamaz.

Genellikle sel baskınları vb için "sahipsiz afetler" denir. Gerçekten de hiç kimse aşırı yağış sonrası oluşan felakette

ABARTISIZ KATLIAM

kendi sorumluluğu olup olmadığını araştırmayı gerekli görmez. O, sadece olmuştur. Belki bundan yıllarca önce olsaydı, bu bir dereceye kadar anlaşılardı. Meteoroloji tahminlerinin bu derece gelişkin olmadığı, önceden yağış vb. uyarılarının yapılamadığı dönemlerde ani gelen bir baskını önlemek zor olabilir veya mümkün olmayabilirdi. Peki ya şimdi? Onca gelişmiş cihazlara, onca hava raporlarına rağmen, göz göre göre gelen bu felaketi neyle açıklayabilirler?

Açık ki, bu ne tek başına R.Tayyip Erdoğan'ın vurdum-duymazlığıdır ne afet koordinasyon merkezi vb.nin ihmalkârlığıdır, ne şu, ne bu. Bu düpedüz, bir bütün olarak kapitalist sistemin insan hayatını hiçe sayan anlayışıdır. Elbette her insanın hayatını değil! Söz konusu olan burjuvalar olduğun-

da, onlara bir zarar gelmesin diye nasıl üzerlerine titrendiğini, yatırımların nasıl zengin mahallelerine kaydırıldığını, sırça köşklerde "doğal afet" tehlikesinin olmadığını biliyoruz. Kapitalistlerin vicdanının sınıfsal olduğunu da. Onlar yoksullar için olsa olsa timsah gözyaşları dökerler. Yoksullar için ne kadar vicdan sahibi olduklarını 44 insanın öldüğü bu felaketten sonra, başbakanın "abartılıyor" açıklamasından görebiliriz.

Halk, yaşadığı ağır felaketi duyurmak, devletin ilgisizliğini protesto etmek için sel felaketinin en çok etkili olduğu Diyarbakır'ın Çınar ilçesinde hükümet Konağı önünde toplandı. Çevik kuvvet polisinin saldırısına uğradı. "Sel felaketi"nde, kapitalizmin tüm felaketlerinde ölmek serbest ama bunu protesto etmek yasak! Asıl suçluları teşhir etmek yasak! İşte emperyalist-kapitalist sistemin vicdanı bu. Bizler ölümlerini seyirci, ölümleri protesto ederken cellât.

Kyoto sözleşmesinin altına hala imza atmamış olan ABD, atmosfere saldırdığı zehirli gazlarla dünyanın canına okumaya devam ederken, dünyanın bir çok yerinde yaşanan "doğal afetler"i umursamıyor bile. Aynı şekilde Çankaya'da "sırça köşk"lerinde sıcak yataklarında uyuyorlar, Diyarbakır'da, Şırnak'ta yaşın, çamurun içinde yaşam savaşı verenlerin acılarıyla uğraşmıyorlar. Vicdanlarının sınırı "sırça köşk"lerinin avlusunu aşmıyor.

Bu durumda işçi ve emekçilere, yoksul Kürt halkına söylenecek ne kalıyor? "Kulübelere Barış, Saraylara Savaş". Günümüzün deyimiyse Ya Devrim Ya Ölüm!

SOSYALİST KORE EMPERYALİZME MEYDAN OKUYOR

Son süreçte emperyalist-kapitalist sistemin tüm dünyaya karşı giriştiği pervasızca saldırılara karşı en cüretli karşılığı hiç kuşku yok ki Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti veriyor. KDHC, emperyalizmin saldırılarına gecikmeksizin, anında ve anladığı dilden cevap veriyor.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, 9 Ekim tarihinde nükleer füze denemesinde bulunduğunu tüm dünyaya ilan etti. KDHC, denemede bulunmadan önce "Amerika'nın artan düşmanca tavrını" gerekçe gösterdi. Sosyalist Kore, izlediği diplomatik üslup ve dış politikayla, artık beş kuruşluk değeri kalmayan, Beyaz Saray'ın koridorlarının paspası haline gelmiş olan "diplomatik nezaket kuralları" nı bir kenara koyarak açıktan emperyalizme meydan okuyor. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı yetkilisi Li Gun, "Geçen yıl nükleer silahımız olduğunu duyurmuştuk. Bu silahlara sahip olduğumuza barışçıl bir şekilde ispatlıyoruz" diyor. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti bu tavrıyla, bir süre önce çekildiği altılı görüşmelere dönme-yi düşünmediğini de göstermiş oluyor.

Aslında 19 Eylül 2005 tarihinde Çin'in arabuluculuğunda bulunan bir formülle, sorunun "diplomatik çözüm"ü hedeflenmemiş değildi. Buna göre, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti atom silahlarını bırakacak, varolan nükleer programını durduracak ve 2003'te çekildiği BM Nükleer Silahsızlanma Antlaşmasına (NPT) dönecekti. Buna karşılık ABD, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin toprak bütünlüğünü tanıyacak, bütün düşmanca faaliyetlerine son verecekti.

Ama süreç böyle gelişmedi. ABD, mali yaptırımlar uygulamayı sürdürdü. Sosyalist Kore ile iş yapan uluslararası bankalar, ABD'nin baskılarına dayanamayıp iş yapmayı durdurdular. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, kredi güçlüğü yaşamaya başladı. Tahmin edilebileceği gibi, bütün bunlara ABD'nin ve diğer emperyalistlerin "kara propagandaları" eşlik etti. Sosyalist Kore'nin 23 milyonluk nüfusunu doyuramadığı, açlık ve kıtlığın kol gezdiği haberleri basında çarşaf çarşaf boy vermeye başladı. "Yalan ve hile" ortalığı kapladı. Bu tür saldırılara alışkın olan Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, emperyalistlerle anlayacakları dilden konuşmaya başlayarak ABD mali yaptırımları ortadan kalkana değin nükleer faaliyetleri ile ilgili olarak masaya oturmama kararı aldı. Arkasından "en iyi savunma saldırısı" dercesine, ardi ardına nükleer denemeler yaptı. ABD'nin kuruluş gününü olan 4 Temmuz'da fırlattığı Taepedong 2 füzesinin ABD'nin Alaska eyaletini vurabilecek bir menzile sahip olması bir anda başta ABD olmak üzere tüm emperyalistleri paniğe sevketti. 5 Ekim tarihinde Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne yaptırım kararı aldı. Bunlar arasında Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne ticari ambargo vb olduğu kadar, BM'nin bir askeri müdahaleyi de öngören 7. maddesinin (hatırlanacağı üzere NATO bu maddeye dayanarak Yugoslavya'ya saldırmış ve bir sürü insanı katletmiş, Yugoslavya'nın alt yapısını yıkıma uğratmıştı) uygulanması da var. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti, hemen bu tür tehditlere papuç bırakmayacağını bu kararı reddederek gösterdi. Başta Japonya ve Güney Kore olmak üzere bu karara alkış tutanlara karşı cevabı ise Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti BM Daimi Temsilcisi Pak Gil Yon verdi. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti yetkilisi, "BM Güvenlik

Konseyi'nin işe yaramayan kararları almak yerine Pyongyang'ı tebrik etmesi gerektiğini ve nükleer denemelerin bölgede barış ve güvenliğe katkı sağladığını" söyledi.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin bu uzlaşmaz ve kararlı tutumu, emperyalist-kapitalist sistemin tüm saldırılarını boşa çıkar-mış ve hepsini bir korku ve paniğe sevk etmiş durumda. Deyim yerindeyse, hiçbiri ne yapabileceğini bilmiyor. Brooking Enstitüsü'nden Michael O'Hanson'un sözleri emperyalistlerin korkularını ele veriyor; Sosyalist Kore'nin 1,7 milyon askeri olduğunu söyleyen O'Hanson, "savaş patlarsa Kuzey Korelilerin nerede duracağını kestiremezsiniz" diyor. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti devlet başkanı Kim Jong İl, adeta bu korkuyu büyütme istercesine "Emperyalist düşman ABD'ye en ufak bir taviz verilmeyeceğini" söylüyor ve halkın topyekün savaşa hazır olduğunu altını çiziyor. 18 Ekim akşamı Pyongyang'da Kim İl Sung'un kurduğu "Kahrolsun Emperyalizm Birliği"nin 80. yıldönümü vesilesiyle yapılan gösteriye katılan binlerce kişi, bunun en somut kanıtı. ABD'nin "ikinci denemede yaptırımlar sertleşebilir" açıklaması karşısında Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin "ikinci bir deneme olabilir" açıklaması yapması halkı ve yönetimiyle bir bütün olarak Sosyalist Kore'nin emperyalist-kapitalist sisteme karşı bir savaşa hazır olduğunu gösteriyor.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin güçlü ordusunun yanı sıra, 10 nükleer füzesi ve 800 de balistik füzesi var. Bunlarla, isterse 1950-1953 yılları arasında fiili olarak savaştığı ve bir barış anlaşması imzalamadığı için şimdilik sadece ateşkes durumunda olduğu ABD işbirlikçisi kapitalist Güney Kore'yi, her zaman bölgede emperyalist bir tehdit olan Japonya'ya ve ABD'nin Alaska eyaletini rahatlıkla vura-bilir; Güney Kore'de konuşlanmış bulunan hali hazırdaki 37 bin ABD askerini anında yok edebilir.

ABD ve kapitalist Güney Kore, yakın süreçte yaptıkları ortak askeri tatbikatla adeta mezarlıkta ıslık çalıyor ve korkularını bastırma gayretine giriyorlar. Sosyalist Kore'ye boyun eğdiremiyor oluşları, onların en büyük kabusu. "Uluslararası barış ve güvenliğe açık tehdit" oluşturduğunu dile getirdikleri Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin denemelerine gecikmeksizin cevap vermek gerektiğini düşünüyorlar; ama ellerinden bir şey gelmiyor.

Bu sırada Rusya, Kuzey Kore'ye yaptırımlara karşı olduğunu her fırsatta dile getiriyor. Dahası, Rusya Savunma Bakanlığı Uluslararası Askeri İşbirliği Bölüm Başkanı Yevgeni Buginski, ABD'nin Doğu ve Orta Avrupa'ya taşımayı planladığı füze savunma sisteminin Rusya'ya yönelik tehdit oluşturduğunu ve buna karşı önlem alacaklarını söylüyor ve "bu tür adımlar, uygun askeri ve siyasi misilleme gerektirir" diyerek, bundan sonra ABD'nin atacağı adımlara karşı sessiz kalmayacaklarını ortaya koyuyor. Rusya, bu açıklamasıyla Avrupa'dan uzak ama kendisine çok yakın Kore Yarımada'sında yaşanacak gelişmelere kayıtsız kalmayacağını da ipuçlarını veriyor.

İşte bu askeri ve siyasi dengeler ortasında sosyalist Kore, işçi ve emekçi halklar lehine önemli bir ağırlık koyuyor. Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nin emperyalist-kapitalist sisteme karşı attığı her adım, dünya emekçi halklarına ve komünistlere moral vermeye devam ediyor.

DETAK'TAN TAKSİM'DE BASIN AÇIKLAMASI

"Ölüm Orucu Eylemi Devrimin Yenilmezliğini Gösteriyor"

F tipi zindanlara karşı başlatılan tarihi Ölüm Orucu eylemi, tüm baskı ve katliamlara rağmen büyük bir kararlılıkla sürüyor. 19 Aralık katliamından bugüne 122 devrimci katledildi. İçerde Ölüm Orucu Eyleminde ve dışarda devrimci tutsaklara yapılan destek eylemlerinde yüzlerce insan ölümsüzleşti, yüzlercesi sakat kaldı. Ama hiçbir baskı ve katliam devrimci tutsaklara boyun eğdiremedi. Ölüm Orucu eyleminin yılları aşan bir kararlılıkla sürüyor olması, bunun en büyük kanıtıdır.

Devrimci tutsaklara destek olmak, F tipi zindanlardaki baskıları protesto etmek ve süren Ölüm Orucu eylemini insanlara duyurmak için, Devrimci Tutsak Aileleri Komiteleri (DETAK) bir basın açıklaması yaptı.

Saat 12.00'de, Avrasya Maratonu'nun sona erdiği saatlerde Taksim Tramvay durağının önünde yapılan basın açıklamasında "Ölüm Orucu Sürüyor, Zindanları Yıkalım Tutsaklara Özgürlük" pankartı açan DETAK'lılar, kızıl bayraklarla sık sık "Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Ölüm Orucu Sürüyor Sürecek Zafere Kadar", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları attılar.

Basın açıklamasını okuyan Sevgi Kırca, "Üzerinde yaşadığımız topraklarda 6 yılı aşkın süredir devam eden Ölüm Orucu eylemi, devrimin yenilmezliğini gösteriyor. Emperyalist-kapitalist sistemin tüm saldırıları karşısında devrimci iradenin teslim alınmadığını ve alınamayacağını 'uğruna ölünecek bir ideoloji yoktur' yalanlarının boşa çıkartıldığını gösteriyor. Devrimci tutsaklar, emperyalist-kapitalist sistemin tüm dünyayı kana bulamasına, yaşamı insanlar için zindana çevirmesine karşı, insanların insanca bir dünyada açlık yoksulluk nedir bilmeden, evsiz barksız kalma-

dan yaşayabileceklerini haykırıyorlar tüm dünyaya. Bu nedenle devrimci tutsaklar emperyalist-kapitalist sistemin saldırılarının öncelikle hedefi oluyorlar. Onlar insanlı-

ğa yeni bir yaşamın, sınıfsız, sömürsüz bir dünyanın mümkün olduğunu haykırıyorlar çünkü. Çünkü onların sesleri en sağır kulaklara bile ulaşıyor. Çünkü onların sesi yüreklerinin kulakları sağır olmamış herkesi sarıp sarmalıyor.

(...) Ve Ölüm Orucu Sürüyor. Bugün bir avukat olan Behiç Aşçı, iki çocuk annesi eski bir tutsak olan Gülcan Görüroğlu ve bir devrimci tutsak, zorla müdahale işkencesiyle karşı karşıya olan Sevgi Saymaz, Ölüm Orucu Eylemi'ni sürdürüyorlar. Onların gün be gün eriyen bedenlerinde büyüyen devrimdir. İşçi sınıfı ve emekçi halklarımızın devrim umudu Ölüm Orucu savaşçılarının eriyen bedenlerinde büyüyor.

Bu büyük savaşta Devrimci Tutsak Aileleri Komiteleri olarak hep devrimci tutsakların ve Ölüm Orucu savaşçılarının yanında olduk. Eşlerimizin, çocuklarımızın, kardeşlerimizin ve yoldaşlarımızın verdiği bu büyük mücadelede onlarla omuz omuza çarpıştık.

Bundan sonra da, zindanlar yıkılıp tutsaklar özgürleşinceye, F tipi zindanlar kapatılincaya değin mücadelemiz sürecek" dedi.

"Zindanları Yıkacak Zaferi Biz Kazanacağız", "Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz", "Ölüm Orucu Sürüyor" kuşlamaları yapan DETAK'lılar büyük bir coşku ile "Bize Ölüm Yok" marşını söyledikten sonra basın açıklamasını sonlandırdılar.

DEVİRİMİN AYAK SESLERİ DÜNYAYI SARSIYOR

HEMA KANDİLLİ İŞLETMESİ'NDE EYLEM

Hattat Holding'e bağlı Hema Kandilli Kömür İşletmesi'nde çalışan işçiler, ücretlerinin yükseltilmesi ve bazı sosyal haklar verilmesi talebiyle 20 Ekim 2006 tarihinde yaklaşık 3 saat süreyle ocağa girmediler. Gündüz vardiyasına gelen işçiler ocağa girmezken, gece vardiyasında çalışan işçiler kuyu başından ayrılmayarak, 16:00-24:00 vardiyasında çalışan işçiler ise sabah işyerine gelerek arkadaşlarına destek verdiler.

Hema İşletmesi'nin yetkilileri, yılbaşından önce ücretler konusunda bir şey yapamayacaklarını söyleyerek işçilerden ocaklara girmelerini istediler. En sonunda da, "çalışan bu ücretle çalışsın, çalışmayacak olan bırakıp gitsin" diyerek işçileri işsizlikle korkutma yoluna gittiler.

MANAVGAT'TA TAŞERON TEMİZLİK İŞÇİLERİ İŞ BIRAKTI

Manavgat Belediyesi tarafından ilçenin çöp toplama işinin özelleştirilmesinin ardından ilçenin temizlik işini alan Arça Firması ile temizlik işçileri arasında ücret nedeniyle ortaya çıkan anlaşmazlık, işçilerin büyük bölümünün iş bırakmasıyla sonuçlandı. 380 YTL ile çok zor şartlar altında yaşamaya çalıştıklarını belirten grevci işçiler, ücretlerinin 500 YTL'ye çıkarılmasını istediler. Taleplerinin kabul edilmesi için işçiler 27 Ekim gecesi çöp toplamaya çıkmadı. Bunun üzerine çöpler, öğle saatlerinde diğer belediye işçilerince toplanmaya başladı. Arça Temizlik işçileri ise grev kırıncılığına ve işten atılmalarına karşı direneceklerini dile getirdiler.

DS SMİTH TRAKYA'DA DİRENİŞ BAŞLADI

Temmuz ayında Disk Tümka-İş Sendikasına üye oldukları için işten atılan DS Smith Trakya Fabrikası işçileri, fabrika önünde direnişe başladı.

DS-Smith patronu bu konuda baskıların işe yaramaması üzerine Çorum Fabrikasında örgütlü olan Selüloz-İş Sendikasını çağırarak buraya üye olmalarını istedi. Bu uygulama fazla işe yaramayınca patron 9 işçiyi tazminatlarını ödemedi işten attı ve İşten atılan işçiler Ekim'in son haftası fabrika önünde direnişe geçtiler.

SAĞLIK EMEKÇİLERİNDEN EYLEM

Sağlık Bakanlığı tarafından uygulamaya konulacak Personel Dağıtım Cetveli'ne karşı sağlık emekçileri tepki gösteriyor.

31 Ekim günü Adana'da konuya ilişkin olarak Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) Adana Şubesi bir açıklama yaptı.

Çukurova Devlet Hastanesi bahçesinde yapılan basın toplantısında SES'liler, personel atamalarında kullanılacağı söylenen hizmet puan sisteminin neye göre belirleneceğinin bilinmediğine değindi. Bu uygulamanın, keyfi uygulamaların ve sürgünlerin kaynağı haline geleceği endişesi taşıdıklarını belirterek sendika olarak hukuksal yollara başvuracaklarını ve eylemlerle seslerini yükselteceklerini de söylediler.

KOSTARIKA'DA SERBEST TİCARETE KARŞI GREV VE SOKAK

Orta Amerika ülkeleri Dominik Cumhuriyeti ve ABD arasındaki Serbest Ticaret Anlaşması'nı (TLC) durdurmak üzere kolları sıvayan Kostarikalı işçiler, grevler ve sokak kampanyalarını içeren büyük bir kampanya örgütlüyor. TLC karşıtı grevler, tarımcılardan çevrecilere, kooperatifçilerden öğrencilere çok farklı kesimlerin desteğini alıyor.

Merkez sol hükümet ise herkesin eylem yapma hakkı bulunduğunu ama temel hizmetleri kesintiye uğratan bu grevlerin meşru olmadığını söylüyor.

TLC karşıtı grevler, ülkedeki yaşamı durduracak. Sendikacılar, TLC programının durdurularak kapsayıcı ve dayanışmacı bir sosyal kalkınma programının hayata geçirilmesini talep ediyorlar.

İNGİLTERE'DE PARLAMENTO'YU KUŞATMA

9 Ekim Pazartesi günü yaklaşık 150 kişi, "parlamentoyu işten atmak" için Westminster meydanında bir araya geldi. Planlanan eylem parlamento'yu kuşatarak çalışmasını durdurmak, askeri polis, lordlar ve sivil hizmetkarların parlamento'yu yeniden açmasını engellemekti.

Protestocuların meydana gelmeye başlamasıyla birlikte polis eylemcileri durdurmak için "şüpheli" herkesi arayarak insanları meydana sokmadı ve protestolara katılmaları engellendi. Saat 14:00 civarında eylemciler polis tarafından kuşatıldı. Bir fotoğrafçı polis tarafından hastanelik edildi. Ve yaklaşık 40 kişi gözaltına alındı.

SINAV KARŞITI AVUKATLAR EYLEMDE

Bir yıla yakın süredir avukatlık sınavına karşı mücadele veren stajyer avukatlar Türkiye'nin pek çok ilinden yola çıkarak 7 Kasım günü sabahın erken saatlerinde Ankara'da buluştular. Atatürk Bulvarı üzerindeki Ankara Barosu Eğitim Merkezi önünde toplanan avukatlar, buradan yürüyüşe geçerek Sakarya Caddesi üzerinden Yüksel Caddesi'ne geldiler.

Stajyer avukatlar İnsan Hakları Anıtı önünde açıklama yaptıktan sonra, seçtikleri 20 temsilciyi milletvekilleriyle görüşmeler yapmak üzere Meclis'e gönderdiler. Stajyer avukatlar daha sonra söyleşi yapmak ve Meclis'e giden temsilcilerini beklemek üzere Ankara Barosu Eğitim Merkezi'ne geri döndüler. Avukatlar eylem boyunca "Diplomalı İşsiz Olmayacağız", "Savunmayı Savunuyoruz", "Avukatlık Hakkı-

mız Engellenemez" sloganları attılar

BİNLERCE ZEYTİN ÜRETİCİSİ YOL KESTİ, JANDARMA ÜRETİCİLERE SALDIRDI

Marmara Zeytin Tarım Kooperatifleri Birliği'nin (Marmarabirlik) avans fiyatlarını düşük açıklaması ve alımlara sınırlama getirmesi üzerine binlerce Bursalı zeytin üreticisi, (Kasım günü protesto eylemi yaptı. Gemlik, Mucur ve İznik ilçelerinden İzmir yolu üzerindeki Marmarabirlik tesislerine gelen 5 bin civarında üretici, karayolunu trafiğe kapatınca; üreticilere jandarma robocoplara biber gazı ile saldırdı.

Daha sonra aralarından 10 kişilik temsilci seçen üreticiler, Marmarabirlik yönetimiyle görüşmeye gitti. Üreticiler, tonlarca zeytin üretimi olduğunu ancak Marmarabirlik'in bunun belirli bir kısmını aldığını öne sürdüler.

Jandarma Alay Komutanı'nın, çiftçilerin sözcülerinden bir grup ile yaptığı görüşmenin ardından 1.5 saatlik yolu trafiğe kesme eylemi, tek şeridin trafiğe açılmasıyla kısmen sona erdi. Görüşmelerin devam ettiği ve çiftçilerin netice alamaması halinde yolu yeniden trafiğe kapatacakları bildirildi.

Marmarabirlik yönetimi ile görüşen temsilciler dışarı çıktıktan sonra zeytin üreticileri eylemlerine son verdi.

CEZAEVİ İNŞAATINDA ÇALIŞAN İŞÇİLER İŞ BIRAKTI

Antalya merkeze bağlı Yeniköy Beldesi'nde yapımı devam eden L tipi cezaevinin inşaatında çalışan ve 3 aydır paralarını alamayan işçiler işi bıraktı. Sorumlu firmadan 3 aydır paralarını alamadıklarını belirten işçilerden Zeki Kaçar, "Biz burada 3 ayda 150 bin YTL'lik iş yaptık, ama 14 bin YTL para verdiler. Bizi burada sigortasız çalıştırıyorlar, bayramda para vermediler. 3 ay önce Kars ve Bitlis'ten 40 kişilik bir grup olarak geldik. Memleketinde selden dolayı evi yıkılan ve annesini kaybeden bir arkadaşımız evine cep telefonunu satarak gidebildi" dedi. İşçiler, paraları ödenene kadar inşaat önünde bekleyeceklerini kaydetti.

BANGLADEŞ YİNE ALEV ALEV

Begüm Halide Ziya başkanlığındaki hükümeti, gelecek seçimlere hile karıştırmaya çalışmakla suçlayan binlerce protestocu, başkent Dakka'ya giden tüm yolları kapattı.

Bangladeş'te rakip siyasi gruplar arasında çıkan çatışmalarda dün ve önceki gün 18 kişi öldü.

Yapılan gösteriler nedeniyle okullar kapatıldı.

MALATYA'DA PEGAZ İŞÇİLERİ KAZANDI

Malatya'da doğalgaz dağıtımını yapan PEGAZ A.Ş'ye bağlı taşeron firmalarda çalışan işçiler, dört aydır alamadıkları ücretleri için 20 Ekim günü eylem yaptı.

PEGAZ Genel Müdürlüğü önüne gelerek müdürle görüşmek isteyen işçiler, Genel Müdür'ün talimatıyla paraların PEGAZ'a bağlı Peker İnşaat tarafından ödeneceğini öğrendiler. Peker İnşaat'ın şantiyesine alınmayan işçiler kapıları kırarak içeri girdi. Ücretlerini alana kadar bekleyeceklerini söyleyen işçiler ücretlerinin tümünün ödenmesini istediler.

Ücretlerini alan işçiler şantiyeden ayrılarak eylemlerine son verdiler.

YUNANİSTAN'DA ÇATIŞMA

Yunanistan'da getirilmek istenen yeni eğitim yasasına ve düşük maaşlara karşı öğretmenlerin başlattığı genel grev üçüncü haftasına girerken, protestocu öğretmenlere saldıran polisle çatışma çıktı. 3 haftadır sürdürdüğü genel grev nedeniyle ilkokullar hala kapalı. Bugün de yüzlerce öğretmen, Yunanistan Eğitim Bakanlığı önünde toplanarak protesto gösterisi düzenledi. Daha sonra Yunanistan Meclisi önüne yürümek ve seslerini vekillere duyurmak isteyen öğretmenler polis engeli ile karşılaştı.

Öğretmenlerin Meclis binasına girme konusunda ısrarlı davranması karşısında, polis öğretmenlere saldırdı. Gaz bombası ve spreyle öğretmenlere saldıran polise tepki gösteren öğretmenler dağılmamakta kararlı davrandı.

Öğretmenler hükümetin taleplerini kabul etmemesi halinde greve süresiz devam edeceklerini açıkladı.

HEKİMLERDEN

ORTADOĞU'YA DAYANIŞMA GEZİSİ

Türk Tabipler Birliği (TTB) Merkez Konsey üyeleri, İstanbul, Adana, Gaziantep, Hatay, Mersin Tabip oda başkanlarından oluşan bir heyet Suriye ve Lübnan'da dayanışma amaçlı incelemelerde bulunmak üzere bu ülkelere gitti.

Yolculuk öncesi, Hatay Tabipler Odasında bir açıklama yapan TTB Merkez Konseyi üyesi Dr. Ali Çerkezoğlu, "Türk Tabipler Birliği uzun zamandır kapı komşumuz ülkelerde yaşanan savaş, işgal ve insan kıyımına karşı insan yaşamını esas alan bir programla mağdurların yanında dayanışma çabaları sürdürüyor. Başta sağlıklı yaşama hakkı olmak üzere en temel insani hakları ayaklar altına alan Amerika'nın saldırgan politikalarına karşı, Irak, Filistin, Lübnan ve Suriye halkıyla dayanışma duygularımızı bu ülkelerin tabip birlikleri aracılığı ile yaşatmaya çalışıyoruz" dedi.

TOHUMCULUK YASASINA HAYIR!

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalara (GDO) Hayır Platformu üyeleri Tohumculuk Yasa Tasarısı'na karşı TBMM önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Eyleme Üretici Sendikaları Konfederasyonu, Ziraat Mühendisleri Odası, Çevre Mühendisleri Odası, Gıda Mühendisleri Odası, Ekoloji Kolektifi, Türkiye Tarımcılar Vakfı, Tüketici Hakları Derneği katıldı.

HİKMET SAMİ TÜRK'Ü PROTESTO EDEN ÖĞRENCİLERE SALDIRI

19 Aralık katliamının baş aktörlerinden eski Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk gittiği Ankara Üniversitesi'nde öğrencilerin protestosuyla, öğrenciler ise polis ve güvenliğin saldırısıyla karşılaştı. 19 Aralık katliamının sorumluları arasında yer alan Hikmet Sami Türk öğrencilerin "Okulumuzda Katil İstemiyoruz" sloganlarıyla karşılandı. Üniversiteliler onlarca devrimcinin ölümünden sorumlu eski bakanın okullarını terk etmesi için bir araya gelerek kampüs içinde bir eylem yaptı. Aynı sırada bakanın bulunduğu etkinlik salonunda Türk'ü protesto ederek konuşma yapmak isteyen 2

öğrenciye üniversitedeki güvenlik görevlileri saldırdı konuşma yapan iki öğrenci gözaltına alındı.

Yaşanan olaylar üzerine Çevik Kuvvet kampüs alanına girerek fakülteleri ve öğrencileri abluka altına aldı. Hukuk Fakültesinde gerçekleşen bir konferansa gelen Adalet Bakanı Cemil Çiçek öğrenciler tarafından protesto edilmişti.

Adalet Eski Bakanı Bakan Hikmet Sami Türk'ü okuldan ayrılanlara kadar kampüste protesto eden öğrenciler Türk'ün okuldan ayrılmasının ardından 18.30'da Yüksel Caddesi'ne

gelerek bir basın açıklaması yaptı.

Hikmet Sami Türk'ün okula gelmesi nedeniyle yaşanan olayları anlatan öğrenciler gözaltındaki iki arkadaşlarının da hala serbest bırakılmadığını söyleyerek gözaltılarının serbest bırakılmasını istediler. Açıklamanın ardından öğrenciler Adalet Eski Bakanı Hikmet Sami Türk'ün 19 Aralık'ta cezaevlerinde yapılan katliamdaki rolü nedeniyle "Üniversitede Katil İstemiyoruz, Anaların Öfkesi Katilleri" sloganları attılar.r

HALK OAXACA'DA İKTİDARINI MEKSİKA HÜKÜMETİNE VERMİYOR

Mayıs ayında greve gitmiş olan Meksika'nın Oaxaca şehrindeki öğretmenlerin sürdürdüğü eylemler, çok kısa süre içinde tüm şehri kaplayan eylemler ve işgallere dönüştü. Yeni öğretim dönemine de grevde başlayan Oaxaca şehri, bir Halk Meclisi (APPO) oluşturarak bu halk meclisinin yönlendiriciliğinde eylemlerine devam ediyor.

Öğretmenler Sendikası'nın öğretmenlerin bir bölümünün baskısı altında greve son vermeyi kabul etmesinin ardından SNTE sendikasının radikal üyeleri greve son vermeyi red etti. APPO, eyalet başkanı Ulises Ruiz'in de istifa etmesini istiyor.

APPO, 25 Ekim günü siyasi isteklerini belirten yeni bir çağrıda bulundu. 1 Aralık'ta barışçıl bir ayaklanma başlatacaklarını bildiren Meclis, "Si Ulises no se va, Calderon no pasara" (Ulises gitmezse, Calderon iktidara gelemez) sloganını kullanıyor. APPO, Meksika'da yeni seçilen başkan Felipe Calderon'un göreve resmen başlayacağı 1 Aralık tarihinin, kendileri için de ayaklanmaya başlama tarihi olduğunu söylüyor. Ayrıca toplumsal örgütlerin protesto eylemlerine devam edeceği, öğretmenler akademik yılda eğitime başlamaları bile oturma eylemi ile barikat kurma eylemlerine son vermeyecekleri ifade etti. Ama yerel yönetim, öğretmenlerin okullarına dönmemesi durumunda, federal güvenlik güçlerini kullanarak Oaxaca'daki düzeni yeniden sağlamak için bir operasyon düzenleyeceği uyarısında bulundu.

26 Ekim günü ise, Oaxaca halkının caddelere kurduğu barikatları kaldırmak isteyen güvenlik güçleriyle halk arasında çıkan silahlı çatışmada ABD'li bir gazeteci olan Bradley Roland Will ve öğretmen Emilio Alonso Fabian vuruldu.

Devlet Başkanlığı, Federal alandan yak-

laşık 250 mil uzakta olan Oaxaca'ya Önleyici Federal Kuvvetleri göndermenin "karmasına çözüm olacağını" iddia ediyordu. Öğretmenler Sendikası da bu iş için yaklaşık dört bin kişinin gönderildiğine inanıyor.

Gönderilen federal polislerin gece baskısıyla 28-29 Ekim günlerinde Halk Meclisi dağıtıldı ve halkın egemenliğine son verildi;

ancak 30 Ekim'de şehri tekrar ele geçirmek isteyen eylemcilerle çevik kuvvet ekipleri arasında saatlerce süren çatışma yaşandı. Şehri geri almak için harekete geçen binlerce kişi, "mücadeleye devam" sloganlarıyla Zocalo Meydanı'nda toplandı, saatlerce süren şiddetli çatışmalar yaşandı. Meydanda tutunamayan eylemciler, akşam saatlerine kadar çevre sokaklarda kurdukları barikatlarda polislerle çatışmaya devam ettiler. Protestocular, eyalet başkanı Ruiz istifa edene kadar eylemlere devam etmeye kararlı olduklarını belirttiler. Yolsuzluk ve despotlukla suçlanan Ruiz, görev süresinin bittiği 2010 yılına kadar ofisten ayrılmayacağını ifade ediyor. Yerel yönetimle ilgili sorunlar nedeniyle başlayan eylemlerin bu kadar uzun sürmesi, Meksika halkının sisteme karşı artan hoşnutsuzluğun göstergesi. Zapatista gerillaları da, eylemcilere destek vermek amacıyla 1 Kasım'da yol işgalleri gerçekleştireceklerini duyurmuşlardı. Çatışmalar nedeniyle Oaxaca'daki okullar hâlâ kapalı.

Eyalette kontrolü sağlayamayan Federal Polis Savunma Kuvvetleri görevlileri, Özerk Benito Juarez Üniversitesi'ne saldırdı. 6 saat süren ablukanın ve yaşanan çatışmanın ardından Halk Meclisi, federal polisi stratejik önemi olan Benito Juarez Üniversitesi'nden kovmayı başardı.

Bu arada federal polis devlet televizyonu Kanal 9'un binalarını tahliye etti ve kampların düzenlendiği uluslararası Oaxaca-Mexico yolu üzerindeki APPO'nun sembolik barikatını dağıttı.

Bu arada Zapatistalar da Oaxaca halkıyla dayanışma mesajı yayınlarak, Meksika halkını Oaxacalılara destek vermeye çağırdı. Zapatista Ulusal Kurtuluş Ordusu (EZLN), Ruiz'in devrilmesi ve federal askerlerin kentten çıkarılması için çağrı yaptı.r

AKMERCAN İŞÇİLERİNDEN EYLEMLER

AKMERCAN TEMİZLİK İŞÇİLERİN'DEN DURUŞMA ÖNCESİ EYLEM

Akmercan Temizlik işçileri 7 Kasım'daki üçüncü mahkeme duruşması öncesi 5 Kasım Pazar günü bir eylem gerçekleştirdi.

Mahkeme öncesi Akmercan işçilerinin gerçekleştirdiği bu eyleme Mücadele Birliği, Gazi Ayışığı Ekin Sanat Merkezi ve değişik siyasi yapılar destek verirken, eylem saat 15.00'da Gazi sondurakta başladı. "Akmercan İşçisi Yalnız Değildir" sloganlarıyla başlayan eylemde üzerinde "Haklıyız Kazanacağız / Akmercan İşçileri" yazılı pankart açılırken aynı zamanda eylem boyunca taşınan ve üzerinde "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği / (DİK) Devrimci İşçi Komiteleri", "Akmercan İşçisi Yalnız Değildir / Ayışığı Ekin Sanat Merkezi", "Zafer Savaşan Emekçinin Olacak / Mücadele Birliği Platformu" yazılı dövizler de dikkat çekiciydi. Sondurak'ta bir basın açıklaması yapıldıktan sonra sloganlarla yürüyüşe geçildi. Sonduraktan başlayan yürüyüş Gazi Karakolu'nun önünden geçilerek caddeye çıkıldı oradan da dört yola kadar sloganlarla yüründü. Yürüyüş boyunca, "Akmercan İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği", "Zafer Savaşan Emekçinin Olacak", "Halkımız Saflara Hesap Sormaya", "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Yürüyüş dört yolda son bulurken, orada da halka yönelik bir açıklama yapıldı ve 7 Kasım Salı günü olacak olan mahkemeye çağrı yapıldı. Yapılan açıklamada; "Biz Akmercan işçileri olarak 115 gündür direniyoruz. 450 YTL aylık alan bir işçi kira bedeli olarak 300-350 YTL verirse nasıl geçinebilir. Bizler temizlik işçileri bunu dile getirdiğimiz için işten atıldık ve direnişe geçtik. Bulduğumuz yerde bir çok iş kolu var. İlk önce bize yabancı gibi davranıyorlardı daha sonra alıştılar ve bizlerle dertlerini paylaştılar. Bizler de onlara bunun sebeplerini ve çözümünü anlattık ve biz çözüm için direnişteyiz dedik. Farklı iş kollarında çalışsak

da sorunlarımızın aynı olduğunu öğrendik" denildi. Yapılan açıklamanın ardından eylem sona erdirildi.

İŞÇİLERİN MAHKEMESİ 1 ARALIK'A ERTELENDİ

Akmercan temizlik işçilerinin üçüncü duruşması Eyüp Adliyesi'nde 7 Kasım günü saat 14:00'da görüldü. Duruşmada işçilerin şahitleri dinlendi daha sonra Akmercan şirketinde şahitlerinin olduğu ve onların da dinlenmesi gerekçe gösterilerek mahkeme 1 Aralık gününe ertelendi.

Duruşma saatinin öncesinde adliyenin önünde toplanan yaklaşık 30 işçi "Haklıyız Kazanacağız / Akmercan İşçileri" yazılı pankart açtılar. İşçileri desteklemek için her zamanki gibi yine Devrimci İşçi Komiteleri'nden işçiler ve Ayışığı Ekin Sanat Merkezi emekçileri oradaydılar. Sık sık attıkları ve işçilerin de katıldığı "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganıyla Akmercan temizlik işçilerine destek oldular. İşçiler adına konuşma yapan A. bidin Ateşoğlu, ilk gün beraber direnişe geçtikleri ve işten atıldıkları işçilere ulaşmada artık grev çadırının ayak bağı olduğunu, bir afiş ya da bir iş yapılırken zorluk çektiklerini ve bunun üzerine işçilere daha iyi ulaşabilmek için grev çadırını kaldırdıklarını açıkladı. Daha sonra duruşma saatinin gelmesiyle şahit olarak temizlik işçilerinden 5 kişi ve avukat duruşmaya gittiler. Duruşma saati boyunca dışarda arkadaşlarını bekleyen işçiler arkadaşlarını sloganlarla desteklediler. Duruşma boyunca işçiler "İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız", "Ne İstiyoruz İş, Ne İstiyoruz Ekmek, Ne İstiyoruz Adalet, Davamız İş Ekmek Davası" şeklinde sloganlar attılar. Duruşma sona erdikten sonra yapılan açıklamada mahkemenin 1 Aralık'a ertelendiğini ve işçilerin saat 09.00'da yine Eyüp Adliyesinin önünde hazır olacakları söylendi.r

ŞOVENİZME KARŞI YAŞASIN HA

Tarih hiçbir zaman tekrürden ibaret olmadı; ama ulusal kurtuluş hareketinin ilan etmiş olduğu 1,5 aylık ateşkesin başına gelenlere bakınca, bu ateşkesin sonucunun da öncekilerden farklı olmayacağını rahatlıkla görebiliriz.. Tek taraflı olarak ilan edilen 5. ateşkes devlet yine katliam ve operasyonlarına hız vererek ve şovenizmi yükselterek cevap verdi. Bu 1,5 aylık süreçte yaşanan bütün gelişmeler, bir şeyi bir kez daha tüm açıklığıyla gösterdi: devletin ulusal sorunda imhadan başka çözümü yoktur. Devlet, ulusal kurtuluş hareketinin ateşkes çağrısından sonra katliamlarından vazgeçmedi ve tüm politika ve açıklamalarıyla vazgeçmeyeceğini gösteriyor.

Ama bu, tarihin kendini tekrar ettiği anlamına gelmiyor. Son "ateskes" in sonu öncekilerle aynı olacak ama sonuçları aynı olmayacak. Devlete soluklanma olanağı veren bu yanlış politikaların Kürt halkı tarafından ödenen bedeli çok daha ağır olacak.

Ağar'ın açıklamalarını devlet tarafından ateşkes verilmiş bir cevap kabilinden değerlendirenler, generallerin küremeleriyle rüyalarından uyandılar. Tüm açıklığıyla görüldü ki, devlet, imha dışında başka seçenekleri dile getirdiği zaman bile bunu yalnızca zaman kazanmak amacıyla yapıyor. Kürt halkını oyalamak, beklenti içinde bırakmak ve bu şekilde başarabilirse devrimci enerjisini boşaltmak amacıyla bu tür manevralar yaparken bir yandan da şovenizm silahını olabilecek en etkili şekilde kullanmaya çalışıyor.

Ateşkes vb. gibi düşman tarafından sadece ve sadece karsızlık belirtisi olarak algılanan politikalar, düşmana cesaret vermekten başka bir işe yaramıyor. Generallerin ateşkestten sonra kükreyerek yaptıkları "bitireceğiz" vb. açıklamaları, bunun en açık göstergesi. Savaş zamanı sus pus olanlar dahi, ateşkestten aldıkları cesaretle savaş naraları atmaya başladılarsa, ulusal hareket bu ateşkesin akıbeti hakkında en başta duyduğu endişeyi şimdi daha fazlasıyla duyuyor olmalı. Bir tarihsel sıçramanın eşiğine gelip dayandığımız bu momentte, kimsenin kendisini kandırmaya hakkı yok. Kürt halkı bu konuda uyanık olmak ve uyanık kalmak zorunda. Zaten yoksul Kürt halkı, işçi sınıfı ve emekçileri, etraflarında örülen ateş çemberinin farkında; her geçen gün savaşın sıcaklığını daha fazla hissediyorlar. Zaman, onların özgürlüğüne kavuşmaları için bir "sabırsızlık zamanı" olarak akmaya devam ediyor.

Kürt ulusu bugün her zamankinden daha fazla kendi kaderini tayin etmek için savaşıma atılmaya hazırdır. Kendisine karşı devletin girdiği her saldırıya isyanlarla, serhıldanlarla cevap vererek bu kararlı ruh halini gösteriyor.

Ekonomik ve siyasi kriz içinde olan ve bir çıkış yolu bulamayan tekelci sermaye sınıfı, sıkıştığı durumdan kurtulmak için çözümü karşı-devrimin tabanını toparlayıp güçlendirmekte görüyor. Bu nedenle şovenizmi yükseltmeye, insanların beynini şovenist histeriyle alıklaştırmaya çalışıyor. Bir yandan Ermeni meselesi gibi tarihten gelen sorunları, bir yandan Kıbrıs konusunda emperyalistlerin yaptıkları dayatmalar ve bir yandan da yok saydığı Kürt ulusal sorunu, tekelci sermaye sınıfının ve devletin elini ayağını bağlıyor. Toplumsal devrime sürekli güç katan bu durumdan devlet ve tekelci sermaye sınıfı karşı devrimin kitle temelini ayağa kaldıracak bir şoven dalga yaratarak kurtulmaya çalışıyor.

İçinde bulunduğu koşullar ve çelişkiler yumağı nedeniyle şimdi, TC devletinin durumu, herkes tarafından azarlanan, sağa sola itilip çekilen bir şamar oğlanını andırıyor. Toplumsal devrimi bastırmada güvendiği ABD, TC'ye çıkarlarıyla çelişen bir sürü dayatmada bulunuyor; kapağı atmaya çalıştığı AB, ona binbir zorluk çıkarıyor vb.vb. Aralarındaki bu çelişki ve çıkar çatışmasının tekelci sermaye sınıfını toplumsal devrim karşısında güçten düşürdüğünden kuşku yok. Her adımını attığı maceradan hırpalanmış olarak çıkan devlet kendi varlık koşulları nedeniyle ne İsa'ya ne Musa'ya yaranabiliyor.

Üstüne üstlük başının üzerinde dönenip duran devrim tehlikesinden kurtulmak için yaptığı her hamle, onu daha fazla bataklığın içine çekiyor. Bu koşullarda tutunabildiği tek dal, emperyalizme tam anlamıyla teslimiyettir. Ancak tam teslimiyetin koşullarını TC devleti değil, emperyalistler belirliyor. Emperyalistler, sermayenin kendi yasalara gereğince tam ilhak politikalarını hayata geçiriyorlar ve bu konuda kimsenin gözünün yaşına bakmıyorlar.

Tekelci sermaye sınıfı ve onun devleti, şovenizmi ne kadar yükseltme çabası içinde olursa olsun, politikaları geri tepiyor; çünkü emperyalistlerin tam ilhak politikaları onun bu silahını etkisiz kılıyor ve giderek kitleler üzerindeki inandırıcılığını daha da fazla yitirmesine neden oluyor. Ermeni soykırım meselesinde suların belli ölçüde durulmuş olmasını buna bağlamak gerekiyor. Aynı şey, Kıbrıs sorununda da kendisini

HALKLARIN MÜCADELE BİRLİĞİ

gösterecektir. Şimdilerde Ecevit'in ölümünü bile onu "Kıbrıs Fatih'i" olarak adlandırmak suretiyle bu konudaki şovenizmi toplumsal tabana yayma girişimi olarak kullanmaya kalksalar da, bir süre sonra emperyalistlerin tam ilhak politikaları çerçevesinde yaptıkları dayatmalara dayanamayacakları biliniyor. Emperyalistler, TC devletinin işini her adımda daha da zora koşuyorlar. Emperyalistlerin kendi aralarındaki ve Türkiye ile olan çelişkileri, hiçbir şeyin TC devletinin istediği gibi gitmesine izin vermiyor.

TC devletinin elinde toplumsal devrime karşı şiddet yöntemlerine daha çok başvurmaktan; karşı devrimin kitle temelini ayağa kaldıracak şovenizm dalgasını yükseltmekten başka fazlaca bir seçenek kalmamıştır. Son çare olarak buna başvuruyor ama nesnel koşullar, onun elini kolunu bu konuda da bağlıyor. Devrim tehlikesinden kurtulmak için, emperyalizmin tam ilhak politikalarına destek vermek zorunda oluşu, milliyetçilik konusundaki demagojilerinin inandırıcılığını yok ediyor. Bir diğer neden, üzerinde yaşadığımız topraklarda Türk ve Kürt halklarının uzun yıllara dayanan birlikte yaşama kararlılığıdır. Bu koşullar tüm şovenist politikaları boşa çıkarıyor. Tekil düzeyde yaşanan kimi sürtüşmeler, halkların ortak yaşam geleceği içinde eriyip gidiyor.

Bunların yanı sıra Türkiye işçi sınıfı ve emekçileri, şovenist propagandalardan çok, geçim sıkıntısından etkileniyorlar. Her gün, her saat içine itildikleri sefaletle boğuşmak zorunda kalan insanlar, her şeyden önce "yaşamda kalmaya" çalışıyor ve "ulusal gurur"un karın doyurmadığını görüyorlar. Bu koşullar altında devletin şovenizmi yükseltme çabaları sonuç ver-

miyor. Üzerlerinde etkili oldukları çok küçük bir kesim de, zaten faşizmin kitle tabanını oluşturuyor. Devrim geliştikçe, bu kitle tabanının gelişmesi de kaçınılmaz. Marx'ın, "her devrim karşısında bir karşı-devrimi de büyütürken gelişir" sözü pratikte yansımaları bulacaktır. Ancak, bu dahi teknelci kapitalist sistemin ömrünü uzatmaya yetmeyecektir.

Bir dış savaş olasılığını da gözlerden ırak tutmamak gerekiyor. Teknelci sermayenin devleti şovenizm dalgasını yükseltirken, kendini ilerde gelişebilecek böyle bir olasılığa göre de tahkim ediyor. "Vatan-millet-sakarya" ulumalarının ortalığı kaplamış oluşunun bir nedeni de budur; ancak bir savaş olasılığı her zaman olmakla birlikte, TC devletini bundan alıko-yan nedenleri de görmek gerekiyor. Dimyata pirince giderken evdeki bulgurdan olabileceğini çok iyi bilen teknelci sermaye sınıfı ve onun devleti, şovenist ulumalar eşliğinde çıkacağı böyle bir seferden elinde nartopu gibi bir devrimle dönebileceğini de elbette hesap ediyor.

Devlet eliyle yükseltilen şovenizm esas olarak gelişen devrimi ve halklar arasında güçlenen mücadele birliğini hedefliyor. Şovenist dalgaların halklarımız arasında yüzyıllardır kurulan enternasyonalist duygulara çarpıp dağılması için, bugün görevin en büyüğü biz leninistlere düşüyor.

Gelişen devrimi ileriye taşımak için, halklarımızın önündeki tüm engellerin aşılması gerekiyor. Şovenist saldırganlığa karşı, "Halkların Mücadele Birliği" sloganını öne çıkarmak, bugün her zamankinden daha yaşamsal bir hal almıştır.

Ekonomik ve siyasi kriz içinde olan ve bir çıkış yolu bulamayan teknelci sermaye sınıfı, sıkıştığı durumdan kurtulmak için çözümünü karşı-devrimin tabanını toparlayıp güçlendirmekte görüyor. Bu nedenle şovenizmi yükseltmeye, insanların beynini şovenist histeriyle alıklaştırmaya çalışıyor. Bir yandan Ermeni meselesi gibi tarihten gelen sorunları, bir yandan Kıbrıs konusunda emperyalistlerin yaptıkları dayatmalar ve bir yandan da yok saydığı Kürt ulusal sorunu, teknelci sermaye sınıfının ve devletin elini ayağını bağlıyor. Toplumsal devrime sürekli güç katan bu durumdan devlet ve teknelci sermaye sınıfı karşı devrimin kitle temelini ayağa kaldırarak bir şoven dalgası yaratarak kurtulmaya çalışıyor.

Zindanları Yıkacak ZAFERİ BİZ KAZANACAĞIZ!

ÖLÜM ORUCU SÜRÜYOR

Üzerinde yaşadığımız topraklarda devrimin ne büyük bir kararlılığa ve ne kadar güçlü köklere sahip olduğunu gösteren tarihi Ölüm Orucu Eylemi sürüyor.

Dışardaki direniş evinde Ölüm Orucu Eylemini sürdüren Avukat Behiç Aşçı, Fatma Koyupınar ve Avukat Fuat Erdoğan'ın resimleri altında umutla geleceğe bakıyor. Av. Behiç Aşçı, günden güne bozulan sağlığına rağmen dimdik ayakta durmaya ve

direnmeye devam ediyor. Behiç Aşçı şu an Ölüm Orucu'nun 214. gününde.

Devrimci tutsaklardan Sevgi Kaymaz, zorla tutulduğu hastanede Ölüm Orucu Eylemini 197. günde kararlılıkla sürdürüyor. Zafere ulaşacağına olan inançla yürümeye devam ediyor.

Adanadaki direniş evinde Ölüm Orucu Eylemini kararlılıkla sürdüren Gülcan Görüroğlu, bugün eyleminin

192. gününde. Yüreğine tüm insanlığın acılarını ve sevinçlerini sığdırarak, kararlılıkla yürümeye devam ediyor.

Ölüm Orucu sürüyor; devrimci tutsaklar, "Bizimde günümüz gelecek" diyerek, sabırla ve umutla eylemin zafer kumaşını dokuyorlar. Zafer mutlaka savaşanların olacak.

Yaşasın Ölüm Orucu Eylemimiz

TAYAD'LI AİLELERDEN BASIN

AÇIKLAMASI

7 yıldır zindanlarda ve dışarda süren Ölüm Orucu eylemini meclise taşımak isteyen TAYAD'lı aileler 2-3 Kasım tarihlerinde Ankara'ya seslerini duyurmaya gittiler. Yapılan görüşmelerin ardından 7 Kasım tarihinde Behiç Aşçı'nın Ölüm Orucu eylemini sürdürdüğü Şişli'deki evinin önünde bir açıklama yapıldı. Açıklamayı TAYAD Başkanı Mehmet Güvel, Ünzile Aras ve tutsak yakını Naime Kara yaptılar. Okunan açıklamada; "Bildiğiniz gibi 7. yılına giren ve halen süren Ölüm Orucu eyleminde 122 evladımızı, canımızı ölüm-süzlüğe uğurladık. 122 kez omuzladık evlatlarımızın tabutlarını...

Ama artık 123. 124. 125.'inci tabutları omuzlamak istemiyoruz. Artık yeter evlatlarımız ölsün ya da zorla müdahaleler sonucu sakat kalsın istemiyoruz. Ölümlere yeni ölümler eklensin istemiyoruz. Bir an önce tecrit sorunu çözülsün ölümler durdurulsun istiyoruz.

İşte bu talepler ile bir kez daha Ankara'ya gittik. Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde 50'nin üzerinde milletvekilinden randevular aldık. Ancak randevu aldığımız halde sadece 20 milletvekiliyle görüşebildik. Görüştüğümüz milletvekillerine F Tipi hapisanelerde evlatlarımızın nasıl haklarının ihlal edildiğini;

Her şeyin nasıl bir işkence aracı haline dönüştürüldüğünü; en doğal hakları olan mektuplaşma haklarının nasıl sudan gerekçelerle bir ceza aracı olarak uygulandığını yazılı belgeler üzerinden anlattık.

Ayrıca halen Uşak hapisanesinde Sevgi Saymaz'ın, İstanbul'da evinde Av. Behiç Aşçı'nın ve Mersin'deki evinde iki çocuk annesi Gülcan Görüroğlu'nun Ölüm Orucu eylemini sürdürdüklerini ve durumlarının her geçen gün daha da ağırlaştığını anlattık. Yine avukat Behiç Aşçı'nın son görüntüsünün ve anlatımının yer aldığı bir cd'yi de hazırladığımız dosya ile birlikte kendilerine taktim ettik." dediler.

Okunan metnin ardından açıklama sona erdirildi.

TAYAD'DAN BOĞAZ KÖPRÜSÜNDE

F TİPİ PROTESTOSU

Tutuklu ve Hükümlü Aileleriyle Dayanışma Derneği (TAYAD), 24 Ekim günü, F tipi cezaevlerini ve uygulamalarını protesto için

Fatih Sultan Mehmet Köprüsü'nde eylem yaptı.

Köprü'nün Kavacık çıkışını çift yönlü olarak trafiğe kesen ve "F tipi hapisanelerde tecrite son" pankartı asan TAYAD'lılara polis vahşice saldırdı. Gaz bombası ve coplarla saldıran polis, 30 kişiyi gözaltına aldı.

KADIN TUTSAKLARDAN

SÜRESİZ AÇLIK GREVİ

F tipi zindanlar uygulamaya girdiğinden bu yana, yalnızca erkek tutsakların sevk edildiği hücreler, artık Sincan Kadın Hapishanesi'nde kadınlar için de uygulamaya kondu.

Çeşitli özel tip cezaevlerinden Sincan Kadın Hapishanesi'ne sevk edilen devrimci kadın tutsaklar, cezaevine adım attıkları andan itibaren çeşitli işkencelerle karşılaşılıyorlar. Çınlıçplak soyarak zorla arama, tek kişilik hücrelerde tutma, koridordan yüksek sesle müzik dinletme, kantin-sağlık ve benzeri ihtiyaçların gaspı vs. uygulamalarla karşılaşan kadın tutsaklar, protesto için slogan atma ve açlık grevi yapıyorlar.

Sincan cezaevindeki kadın tutsakların Süresiz Açlık Grevinin talepleri şunlar:

- Hücreye atılmaları son verilmesi, 12 kişilik koşullara geçilmesi,
  - Ayakkabı aramasının dayatılmaması,
  - Koridorda yüksek sesle polis radyosu dinletilmemesi ve yüksek sesle başka müzik yayını da yapılmaması,
  - Giysi sınırlamasına vs. son verilmesi,
  - Şiddet uygulanmaması.
- İdare tarafından açlık grevindekilere limon ve şeker verilmediği için tutsaklar grevin ilk günlerini sadece su içerek geçirdiler.

Sincan zindanına yapılan sevklerde, "hoşgeldin dayacağı", zorla çınlıçplak soyup işkenceli arama ve bu esnada kaba dayak şeklinde uygulanıyor. Bu ilk arama işkencesinin ardından tutsaklar tek kişilik hücreye atılıyorlar. Ve bundan sonra tutsak hasta olsa ve revire gitmesi gerekse dahi arama dayatmasını kabul etmezse 7-8 gardiyan tarafından zorla hücreye geri atılıyor.

DÖRT ATEŞTEN GÜN DÖRT ÖLÜMDEN GECE

Ergül ÇİÇEKLER

Merhaba Yoldaş,

Nasıl da zor isyanı anlatmak, onun tarihi insanın insan olduğu yerde başlıyor yani bizden büyük, tarih kadar yaşlı ve daima bizden genç olan isyanı.

Ne kadar zor bir tek Kardelen'in isyanını anlatmak, o baş edilmezliği. Ama yine de doğanın isyanı anlatmak insanın isyanını anlatmaya kıyasla daha kolay oluyor. En zoru da yoldaşları anlatmak ve tabi seni anlatabilmek, yani en öne fırlayanı, rüzgar gibi savrulup savrulup gidene, zehir zemberek bir ateş gibi... Ama biraz da kızıyorum sana hiç kolaylaştırmıyorsun ki işimi... Nerden başlamalıyım, Eylül ateşindeki sokaklardan mı, yoksa Eylül'ün yiğit gülü senden mi?

Nasıl da hızlı geçiyor zaman, on yılları bir güne sığdıran bir akışla... Ve aynı hızla büyüyen açlık... ki o değil midir insanlık rahminde döl olan, açlık değil mi isyanı doğuran... Ve bir de senin açlığın ve isyan olup doğan, isyana doğan... Ama nasılda büyüyor kaygım bir bilsen, inan ki ilk defa zamanın aksamasını, tarihin durmasını, günlerin geçmemesini istiyorum. Sana bir şey olmamalı, olmasın diye... Korkmuyorum ama canım yanıyor... Gideni kıskanmak mıdır, yoksa onu korumaya çalışmak mıdır, yoksa yoldaşını sevmek mi bilmiyorum. Ama bir şeyi biliyorum, Eylül'ün ateşini ve yüreklerde öfkeyi büyütüyorsun. Ve tabi benim de geleceğe olan güzel inançlarımı. Fakat gene de engel olamıyorum ve canım yanıyor!...

Aç bedenlerde büyütümüz

*atan ve susan yüreklerimizde
eriyip devleşmelerde
ve onlarca kez vurulmalarda
koymadan ara noktalar
soluk soluğa bir koşu
eğilmek bükülmekte yok
ve namluya yatan mermi kadar soğukkanlı
ve ocaktaki köz kadar sıcak
Yaşamak değil
öyle değil,
hani çiçekler ve albenilerde
tekil mutluluklara yenilmeden
ve de batmadan yalnızlıklar içinde
çoğalabilmek mevsimlerce
Biz Eylül'ü
kan revan içinde büyütümüz
Eylül'de kavgayı böyle büyütüyor...*

Gözlerinden ışıklar saçan alevden dilleriyle bizim çocuklar seni anlatıyor. Senin gülen resimlerini asıyorlar duvarlara, isyanımızı yoğuruyor senin açlığın ve çeliğimize su ve hayata ışık, aşıklarımıza anlam katıyor... Vardiyadaki işçilerin şarkısı seni söylüyor. Ya da okulda bir talebenin dudakları ve mahpustakilerin elleri... Ama yine de canım yanıyor sana bir şey olmamalı...

**Usulca toprağı dövdü Kardelen
Açmak tek mesele değil
Baş kaldıracabildiğin için güzelsin...**

NOT: Ay Sanat Merkezi nin Zindan Türkü Söylüyor adlı kitap dizisinin ilki olan, Ergül Çiçeklerin Dört Ateşten Gündört Ölümden Gece adlı kitabından alınmıştır.

ESKİŞEHİR'DE YÖK EYLEMİ

"Saldırılarınız Sökmeyecek"

Faşist TC nin TMY ile önünü açtığı, saldırılarını tüm işçi emekçi kesimi üzerinde yoğunlaştırdığı ve devrimci öğrencileri de unutmadığı bir dönemden geçmekteyiz. Bu yoğun ve zorlu çalışma koşullarında devrimimizin karşı devrimi bünyeterek yakınlaştığı, gün gibi ortadadır. Bizler de Eskişehir Mücadele Birliği olarak çalışmalarımızdan bahsetmek ve temsilcimize yapılan saldırıları kınayıp herkese duyurmak istiyoruz.

1 Kasım günü Eskişehir'de bir Eğitim kurultayı yapılmıştı. Bu kurultaya katılmak için 4 günlüğüne Semra SEZER de buradaydı. Her zaman görmeye alışık olduğumuz görüntüler burada da yaşandı. Adalarda "hanımefendi"nin tekne turu için tüm yollar trafiğe kapatılmış geçiş güzergahlarımızı, engellemeler nedeniyle çoğu kez değiştirmek zorunda kalmıştık. Bunun için Anadolu Üniversitesi'nde de aynı önlemler 2 Kasım günü alınmıştı. Tüm resmi faşistler, işkenceci TMSŞ polisleri üniversiteye yığılmıştı.

Aynı gün Eskişehir'de 3 Kasım Cuma günü yapılacak YÖK eyleminin bildirimlerini dağıtan arkadaşlarımız İletişim Bilimleri Fakültesi'nden çıkıp bildirimimizi dağıtmak üzere farklı bir fakülteye yöneldikleri sırada Rektörlük binası önünde polislerin yollarını kesmeleriyle karşılaştılar. Yürümek isteyen arkadaşlarımıza TMSŞ polisleri azgınca saldırıp orada bu-

lunan 6 arkadaşımızın hepsini hiçbir gerekçe göstermeden gözaltına aldılar. Bu esnada "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", gibi sloganlar atılıp orada bulunanlara ajitasyonlar çekildi. Öyle ki, trafikte de camı açıp slogan atan arkadaşlarımızı bir akedemisyen sahiplenmiştir. Ancak polisler tehditlerle onun üzerine yürümüş ve müdahale etmişlerdir.

Gözaltına alınanlar arasında Y.E.Mücadele Birliği dergisi Eskişehir Temsilcisi Dursun Ali DURUR da bulunmaktaydı. Bunun yanı sıra Gençlik Derneği'nden 2, SGD'den, BDSPP'den, DPG'den birer kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınan arkadaşlarımız, aynı akşam 22:00 sularında savcılığa çıkarılmadan serbest bırakıldı. Arkadaşlarımız gözaltına alınırken ve alındıktan sonra içerde her türlü baskıya ve şiddete maruz kalmışlardır. Öyle ki temsilcimiz gözaltına alınırken, kaşı kafasına aldığı darbelerden yarıldı ve 3 dikiş atıldı. Faşist devletin azgın polisleri arkadaşlarımızın alınmasına gerekçe olarak Semra SEZER'in arabasının önünün kesildiğini, "Faşist SEZER" diye sloganlar atıldığını gösterdiler. Hatta arkadaşımızın kafasını, kendinin yere vurduğunu söylemişlerdir. İçeride hiçbir şeye imza atmayan arkadaşlarımızın üzerlerindeki eşyaları halen verilmemiş ve verilmesi her seferinde ertelenmektedir.

Ancak yapılan saldırılar bizleri yıldır-

ramadı ve engellenmek istenen YÖK eylemini aksamalara rağmen gerçekleştirdik. 4 Kasım günü saat 11.30 civarında Anadolu Üniversitesi Eczacılık Fakültesi girişinde toplanıp okula topluca giriş yaptık Üniversite Migros önünde bir araya geldik tiyatro gösterimiyle eylemimiz başladı Tiyatroda, öğrencilerin hayatları boyunca yaşadıkları sorunlardan bahsedilerek sürekli yaşamdan kovulmalarının üzerine vurgu yapıldı. Ardından şiir dinletisi yapıldı iki arkadaşımız Mavi Atlasa Kızıl Şeritler kitabı bulunan, tutsaklar tarafından yazılmış olan "O Beden" adlı şiiri okudular. Sonrasında halaylarımızı çekip marşlarımızı okuduk ve kortejimizi oluşturup rektörlük önüne kadar yürüdük. Yürüyüş boyunca "Yök Postalla Geldi İsyanla Gidecek", "Yök'e Hayır", "Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz", "Yök Polis Medya Bu Abluka Dağıtılacak" gibi sloganlar atıldı. Devrimci Öğrenci Birliği olarak yer aldığımız eyleme; SGD, BDSPP, Devrimci Demokrasi, DPG, Gençlik Derneği katıldı. Rektörlük önünde yapılan açıklamada YÖK'ün 12 Eylül faşist yönetimin ürünü olarak sermayeye verdiği hizmetten, bugün verilen eğitimin niteliksizliklerinden bahsedilerek dışarıda devrimcileri, sosyalistleri tecrit altına alan faşist devletin okullarda da öğrencileri yok sayıp soruşturmalara yaşamdan kovmasına dikkat çekildi. Açıklamada bir önceki gün arkadaşlarımıza yapılan saldırı kınanarak mücadeleden asla vazgeçmeyeceğimiz söylendi ve sloganlarla eylem sonlandırıldı.

Eskişehir/ Devrimci Öğrenci Birliği

ALMANYA
PROLETARYASINDAN
HÜKÜMETE UYARI EYLEMLERİ

21 Ekim'de Almanya'daki sendikalar tarafından organize edilen büyük işçi eylemleri gerçekleştirildi. Stuttgart, Köln, Berlin ve daha bir kaç büyük şehirde yüzbinlerce proleter meydanları doldurdu.

"Daha İyisi Olmalı" sloganıyla düzenlenen eylemlerde eleştiri okları hükümete yöneltildi. HARTZ-4 vb. bir çok uygulama ile yaşamlarında sosyal kayıplar yaşayan emekçi kitleler, yeni hükümetin emeklilik yaşının yükseltilmesi, sosyal kısıtlamalar vb. planlarına bir tepki vermek istiyordu. Sendikalar kısa süren bir organizasyonla böylesi bir eylemi örgütlemek durumunda kaldılar.

EKM'LİLER STUTTGART'TAYDI

Bizler, Pazartesi Eylemleri'ni düzenleyen gruplarla birlikte Cumartesi sabahı Reutlingen Bösmanlöcker'dan otobüslerle yola koyulduk. Burada yeterli sayıda insan toplanmadığı için 6 otobüs geri döndü. Kısıtlı bir zamanda ve yetersiz bir organizasyon olduğu için Reutlingen'den daha büyük bir katılım olmadı.

Stuttgart'ta iki ayrı yürüyüş kolu toplandı. Yürüyüşün ikinci kolunda bir grup Almanyalı faşistin korteje katılmak istemeleri üzerine gerginlik çıktı. İşçilerin kararlı tutumu nedeniyle Naziler protesto gösterilerine katılamadılar. Bu haberin yayılmasıyla beraber, bizim yürüdüğümüz kortejde bir konuşmacı Nazi karşıtı bir tişörtle sahneye çıkarak ne pahasına olursa olsun faşistlerin bu eylemden uzak tutulması gerektiğini haykırdı. Bu konuşma büyük alkış aldı.

Yürüyüş kortejleri Stuttgart'ın ana meydanı olan Schloss Platz'da bir araya geldiler. Alanda yaklaşık 50 bin kişi toplanmıştı. Almanya'daki en büyük sendika olan DGB başkanı başta olmak üzere bir çok sendikalist, hükümet karşıtı konuşmalar yaptılar. Bu reformist sendikacılar, meydanlarda sert nutuklar atarken işçiler içerisinde tepki duyanların sayısı azımsanmayacak kadar çoktu.

Tam bu esnada bir grup Otonomcu genç, meydana bakan Commerz Bank'ı molotofladılar. Eylemde çıkabilecek olaylar için hazırda bekletilen itfaiye ve polis kısa sürede müdahale ettiler ve 20 Otonomcuyu gözaltına aldılar. Gözaltılardan sonra eylemdeki gerginlik bir süre daha devam etti.

Yapılan konuşmaların ardından miting sona erdirildi.

Reutlingen Ekm'den Leninistler

GAZİ AYIŞIĞI'NDA KÜRTÇE TİYATRO GÖSTERİMİ

Gazi Ayışığı Ekin Sanat Merkezi'nde 28 Ekim Cumartesi günü ROJNİVİSKA DİNEKİ (Bir Delinin Güncesi) adlı Kürtçe tiyatro oyunu gösterimi yapıldı. Saat 19:00'da başlayan tiyatro gösterimine yoğun bir ilgi vardı; ayrıca tiyatro gösteriminden önce oyunun Türkçe çevrisi gelen konuklara dağıtıldı.

Aydın Orak'ın oyunculuğunu yaptığı Rojnivıska Dînekî'nin (Bir Delinin Güncesi) adlı tiyatro oyunu sınıfsal dengeyi sorguluyor ve tekdüze, sıkıcı iş

yüzünden bunalan bir memuru konu alıyor. Daha önce de Ankara Uluslararası Tiyatro Festival'i ve İkitelli Ekin Sanat Merkezi olmak üzere birçok yerde sergilenen Nikolay Gogol'un ünlü bir klasiği olan Bir Delinin Güncesi adlı oyun, ilk kez Tiyatro Avesta grubu tarafından Kürtçe'ye uyarlanıyor.

İzleyenler tarafından büyük bir beğeni toplayan Rojnivıska Dînekî'nin dağıtılan Türkçe çevirisinde şu bilgilere yer veriliyor: "Büyüklik kuruntusuyla avunmaya çalışan memur, sonunda akıl hastanesine kapatılır. Aynı zamanda genel müdürün kızı olan Sofi'ye sınıfsızlık aşık olan memur, oyunun ilerleyen sahnelerinde ise bunun öcünü kötü alacaktır kendince. Kalem memuru olan Ak-sentiy İvanojiç'in sınıfsal dengeyi sorgulaması sonucu ve 'ben niye kalem memuruyum?' sorusunu sorarak psikolojik travma geçirip kendini İspanya Kralı sanar ve kendisini tımarhanede bulur. Oyunda bürokrasi ve hiyerarşik çelişkilerin en alt tabakasında ezilen bir işçi-memurun traji-komik durumu anlatılıyor. Kahramanımız bu kadar psikolojik baskıdan sonra bir kadın olan annesine ulaşmakta bulur kurtuluşunu."

Not: Daha özel ve deneysel oyunlar için bir araya gelen grubun amacı Kürt Tiyatrosu'nda yeni ve özgün oyunlar sahnelemek... Ayrıca Rojnivıska Dînekî, Gazi Ayışığı sanat Merkezi'nden sonra 29 Ekim Pazar günü Taksim Muammer Karaca Tiyatrosu'nda seyircisiyle buluşacak.

General Raul Castro Ruz, Granma dergisi ile Devrimci Silahlı Kuvvetler Bakanlığındaki odasında bir röportaj yaptı. Görüşmede son günlerin öne çıkan gelişmelerinden bahsedildi. (...)

"Tüm halkımız adına öncelikle ona mükemmel bir şekilde bakan, başta doktorlarımız olmak üzere tüm yoldaşlara teşekkür ederim. Onların inanılmaz profesyonelliği ve sevgiyle yaklaşımı, Fidel'in durumunun hızla iyileşmesinde çok önemli bir etkidir. Dahası onun olağanüstü fiziksel ve ruhsal durumu da iyileşme hızını artıran etkenlerden. (...)

Başkomutan ve Parti önderliğinin adına, devrime gösterilen dayanışma için teşekkür etmek isterim. Kültür alanından, tüm sektörlerden işçilerden, köylülerden, askerlerden, ev kadınlarından, öğrencilerden, genç öncülerden, toplumun öne çıkan simalarından, her dinin temsilcilerinden, son olarak da Küba halkından gelen sevgi gösterileri için teşekkür ederim. Ülkemizi ayakta tutan temel taşlardan olan sarsılmaz birliğimiz ve devrimci bilincimizin sergilenmesiydi bütün bu gösteri-

FİDEL'E SEVGİLERLE

ler. (...)

Sizin de söylediğiniz gibi, ülkede sükûnet hüküm sürüyor. Daha önemli bir şey var, her işyerinde, her şehirde, her mahallede hissedilen disiplin, soğukkanlılık ve kararlılık. Halkımızın zor zamanlarda hep takındığı tutumdur bu aslında. (...)

Sonuç olarak yoldaş Fidel'in imzalamış olduğu 13 Ocak 2005 tarihli planlara paralel olarak 1 Ağustos günü sabah 03.00'te savaşma kabiliyetimizi artıracak uygulamalara başlama kararı alındı. Bu uygulamaların içinde onbinlerce yedek askerin ve milisin silâh altına çağırılması ve özel sınır birliklerimizin siyasi/askeri duruma göre konumlanması vardı. (...)

Gerçekte bu basit ve çirkin propaganda bizi zerre kadar ilgilendirmiyor, halkımızın kültürel ve siyasal seviyesinin oldukça altında olan bu saldırıları halkımız reddetmesini bilecektir. ABD bürosunda yazılan yalanları reddettik-

leri gibi. Bu sorun son tahlilde bir egemenlik ve ulusal onur sorunudur. Böyle saldırgan bir tutumu karşılıksız bırakmayız, bu yüzden duruma müdahil oluyoruz. (...)

Küba halkına teşekkürlerimi ile-

terek bitirmek istiyorum. Onlar kendilerine olan olanca güvenleriyle, olgunlukları, ağırbaşlılıklarıyla, tek vücut halinde duruşlarıyla ve bunu özellikle büyük harflerle yazmanızı istiyorum. KARARLILIKLARIYLA bana Ekim 1962 Füze Krizi zamanındaki kararlılıklarını hatırlattılar. (...) Kimse şüphe etmesin, biz böyle kaldığımız sürece hiçbir düşman bizi dize getiremez."

NOT: Granma dergisinin Ağustos 2006 Özel sayısından alıntıdır.

PİCHİNCHA TEPELERİNDEN FİDEL'E SEVGİLER...

Ekvador'un başkenti Quito'nun üzerinde yükselen Pichincha volkanının eteklerine 13 Ağustos sabahı büyük beyaz harflerle Küba Devlet Başkanı Fidel Castro'nun ismi yazıldı.

Fidel'in 80. doğum gününü kutlamak için Küba ile Dayanışma Gençlik Komitesi'nden 12 genç tarafından bir gece önceden yazıldı. Gençler, başkentin her yerinden görülebilmesi için 3.500 metre yüksekliğe tırmanarak, her harfi 12 metre yüksekliğinde beyaz plastik parçalarla "Fidel" yazdılar.

Gençlik Komitesi'nin açıklamasına göre bu yazılama, Fidel'in genç insanlara desteği ve sağladığı yardımlara duyulan şükranı sembolize ediyor, aynı zamanda Küba'nın yalnız olmadığını göstermeyi amaçlıyor.r

Dünya proletaryası açısından tarihsel bir öneme sahip olan 1917 Ekim Devrimi'ni, yıldönümünde yaptığımız bir etkinlikle selamladık.

5 Kasım günü saat 14.00'da gerçekleştirdiğimiz etkinlik ölüm-süzleşen devrim savaşçıların anısına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Ardından hazırladığımız 15 dakikalık Ekim Devrimi'nin gösterildiği sinevizyon gösterimimiz büyük bir beğeniyle izlendi.

Etkinliğimiz Ekim Devrimi'nin gelişimi, gençliğin görevleri ve günümüzde dünyadaki ve ülkelerimizdeki güncel gelişmeler konularının işlendiği panellerle devam etti. Uzun yılları mücadele içinde

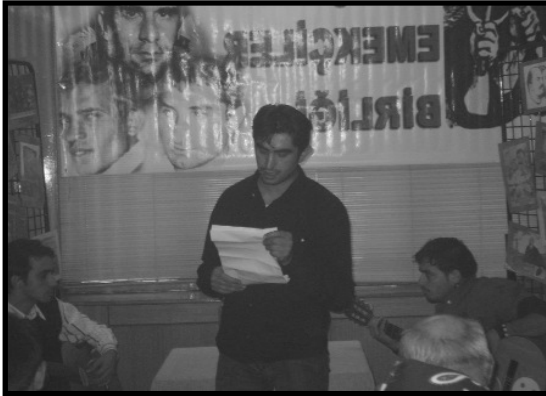
geçmiş, Antep DEV-GENÇ kurucularından, işçi emeklisi ve eski İHD Başkanı İmam Özharat, bizlere Ekim Devrimi'nin tarihsel gelişimini anlattı. Bolşevikler, Menşevikler, Kadetler, Sosyalist Devrimciler

ve Narodniklere değinerek, Lenin'in Ekim Devrimi'nde oynadığı rolün ne kadar önemli olduğunu vurguladı. O dönemde gerçekleşen 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın milyonlarca topraksız köylüyü ve işçiyi cephelere sürerek devrimin gelişimine nasıl bir itki sağladığı, toprak, özgürlük ve barış sloganlarının nasıl milyonların talebi haline geldiğini anlattı. Şubat Devrimi ve sonrasında "Bütün İktidar Sovyetlere" sloganının ne kadar anlamlı ve doğru olduğunu, işçi asker ve köylülüğün bu slogan etrafında örgütlenerek nasıl Ekim Devrimi'ni yarattıklarını anlattı. Ardından sözü Genç Emekçiler Birliği temsilcisi arkadaşımız aldı. 68 kuşağının gençlik önderlerinin, daha sonra devrimci örgüt ve partiler kurarak işçilerin, emekçilerin ve bütün toplumun öncülüğüne soyunduklarını, sermaye sınıfının ise gençliğin devrim mücadelesindeki rolünü ve önemini çok iyi bildiği için onlara çok yönlü bir saldırı içerisinde olduğunu anlattı. Gençliğin, özellikle işçi gençliğin politikleşmesinin hayati derecede önemli olduğunu ve GEB'in bunun bir aracı olduğunu belirttikten sonra, gençliği Genç Emekçiler Birliği çatısı altında örgütlenmeye çağırdı. Ardından sözü alan Mücadele Birliği Platformu'ndan arkadaşımız ise dünyada ve Türkiye'de yaşanan güncel gelişmeleri, uluslararası sermayenin her yere kan ve gözyaşından başka bir şey götürmediğini ayrıntılarıyla anlattıktan sonra bunun karşısında her yerde mücadeleyi yükseltmek gerektiğini ve herkesin bu konuda sorumlu olduğunu anlattı.

Ardından soru cevap bölümüne geçildi. Bu bölüm, birçok kişinin söz almasından kaynaklı sıcak bir söyleşi havasında

ANTEP GEB

EKİM DEVRİMİ'Nİ SELAMLADI

geçti. Bir işçi arkadaşımız devletin özellikle işçi sınıfını açlığa ve sefalete sürüklediğini, buna karşı savaşmaktan başka bir yolumuzun olmadığını belirtti. Soru soran bir arkadaşımız ise gençlerin sermaye sınıfı tarafından yozlaş-

maya ve çürümeye itildiğini, böylelikle insanların toplumsal değişim konusunda zaman zaman umutsuzluğa kapılabildiklerini söyleyerek, "Ekim Devrimi öncesiyle karşılaştırabilir misiniz" şeklinde bir soru yöneltti. Mücadele Birliği Platformu'ndan arkadaşımız ise o ülkelerde de belirli farklılıklara rağmen alkol kullanımının ve çeteleşmenin, kavgaların çok yaygın olduğunu

fakat yükselen halk hareketinin bu insanları mücadeleden içine çektiğini, gençliğin bir arayış içerisinde olduğunu ve eğer bu arayışa bizler cevap veremezsek bu arayışın düzen içi kanallara yöneleceğini ve ülkelerimizde de

halk hareketinin bu kesimleri kendine çekeceğini belirtti. Daha sonrasında ise birçok kişi söz alarak gençliğin yozlaşmasına değindi kendi yaşamlarından örnekler verdi ve bu konuda bizlere çok görev düştüğünü belirtti ve bu sıcak söyleşinin ardından panelimiz sona erdi.

Panelin ardından sahneye Devrimci Öğrenci Birliği temsilcisi arkadaşımız çıkarak YÖK'ün kuruluş yıldönümü dolayısıyla kısaca YÖK'e değinerek özellikle 12 Eylül askeri faşist darbesiyle üniversitelerin faşistleştirilmesinin bir aracı olarak YÖK'ün kurulduğunu belirtti. Fakat tek başına YÖK'e karşı mücadele etmenin akademist bir bakış açısı olduğunu, öğrenci sorununun siyasi iktidar sorunundan bağımsız olmadığını belirttikten sonra konuşmasını "Politik Özgürlük Kazanılmadan Akademik Özgürlük Kazanılmaz" sözleriyle bitirdi.

DÖB'ün mesajının ardından ise işçi şair arkadaşımız çıkacak olan yeni kitabından birkaç şiir okudu. Arkadaşımızın okuduğu şiirler gelenler tarafından beğeni ve alkışlarla karşılandı.

Etkinliğin sonunda sahne alan Ayışığı Sanat Merkezi müzik grubu Denize Ezgi'nin söylediği ezgilerle ve marşlarla etkinliğimiz coşkulu bir şekilde son buldu.

Etkinliğimizin başından sonuna kadar sinevizyonla yansıttığımız orak-çekiçli kırmızı bayrağın dalgalanması ise etkinliğe ayrı bir renk kattı. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı etkinliğimiz gelen konuklarımız tarafından büyük bir beğeni topladı.

Antep Genç Emekçiler Birliği Derneği

İKİTELLİ'DE FİLİSTİN İÇİN RESİM SERGİSİ

25 Ekim'de bir bayram günü, İkitelli'de insanlar, megafondan yapılan anonsları duydular: "İkitelli halkı, bugün bayram; ama Filistin'de çocuklar bayram yapamıyorlar. Filistinli çocuklar şeker yiyemiyorlar; çünkü Filistin'de İsrail askerleri evleri bombalıyor, çocukları silahlarla tanıyor. Filistin'de İsrail tankları çocukların, kadınların, yaşlı insanların üzerine yürüyor. Gelin ve görün! İsrail'in Filistin'de yaptıklarını gelin ve görün! İkitelli

Ekin Sanat Merkezi, burada İsrail'in katliamlarını gösteren bir resim sergisi yapıyor. Gelin ve görün! Sizler de baskı ve zulüm görüyorsunuz. Filistin davası sizin de davanız. Filistin davasına sahip çıkın. AKP hükümeti Filistin halkının yanındaymış gibi davranıyor. Yalan! AKP, Filistin halkının değil, İsrail'in yanındadır. İsrail'le ilgili askeri-stratejik anlaşmalar imzalayanlar, Filistin halkının yanında olamazlar. Bugüne kadar Filistin halkının yanında hep bizler olduk. Deniz Gezmiş ve yoldaşları Filistin davasına sahip çıktılar. Filistin Devrimi'ne sahip çıkan her zaman sosyalistler, devrimciler oldu. Gelin ve görün! Gerçekleri gelin ve görün! İsrail tanklarının katlettiği çocukları gelin ve görün. İsrail askerlerinin işkencelerini gelin ve görün!" Bir anda etrafta toplanan insanların ilgisi artmaya başladı. Biz bez üzerine iliştirilmiş resimlerle oluşturulan resim sergisini gezmeye, "gerçeklerin gözünün içine dosdoğru bakmaya" başladılar. Sloganlar, İkitelli'nin yoksul sokaklarını çınlatıyordu: "Filistin Halkı Yalnız Değildir", "Savra Savra Hatta Nasr", "Savaş Savaş Zafere Kadar", "Kahrolsun

İsrail Siyonizmi", "Filistin Devrimle Özgürleşecek"... Daha sonra Gazi Ayışığı Sanat Merkezi Şiir Grubu, Filistin için hazırladığı şiir dinletisini sundu. Kefiyeler takmış olan şiir grubu, büyük beğeni topladı. "Ey güneşin düşmanı / Oturmayaacağım pazarlığa seninle / Sıkacağım dişimi, dayanacağım / Son damlasına dek kanımın" dizeleri, insanları Filistin'in gerçekliğine götürdü. Ve onlardan sonra, Taksim Ayışığı Sanat Merkezi'nden Emeğe Ezgi Müzik Grubu, Filistin için söylediği türkülerle selamladı izleyicileri. Çav Bella'yı Arapça, Kürtçe, İtalyanca ve Türkçe söyleyen grup ilgiyi artırdı.

Giderek artan kalabalık ve yükselen sloganlar üzerine eylemin olduğu alana gelen polisler, etkinliği uzaktan seyretmekle yetindiler. Atacakları en ufak adımda teşhir olabileceklerini bildikleri, İsrail'in arkasında yer aldıkları açığa çıkacağı için müdahale etmeye cesaret edemediler.

Bir bayram günü, İkitelli'nin işçi ve emekçileri bir kez daha Filistin gerçeğiyle tanıştılar. Ve davet edildikleri İkitelli Sanat Merkezi'ne gelerek sıcak sohbetler ettiler. Çocuklara, İkitelli Ekin Sanat Merkezi'nde dağıtılan şekerler etkinliğe ayrı bir tat kattı.r

"YENİ İNSAN" LARA SELAM OLSUN

Merhaba ilerici, aydın, devrimci insanlara, sosyalist insanlara merhaba...

Çevremizde bir çok insan vardır. Yukarıdaki terimlerden birçoğunun kendisinde olduğunu sanan ve bu vasıflardan rant sağlayan, devrimci geçinen, küçük burjuvazinin bütün özelliklerini taşıyan, kendilerini devrimci tanıtan bu insanlara Birkaç sözümüz olacak.

Emeği, emeğin sermaye tarafından sömürülmesini, alın terini bilemezsiniz. Birkaç kitap okuyup ezen-ezileni ayırt ettiklerini sanan, yaşamdan her kovuluşunda devrim diyen ama gelişemeyen, hallerinden memnun olan ama ağızlarından sakız gibi çiğnedikleri devrim sözcüğünün altında ezilenler... Emeği bilmeyen bilmeyen bu küçük burjuvaya mensup, sözde devrimci, içi boş insan görünümüne mahlukatlar, sözüm size... Size hiç güvenmedi bu işçi sınıfı, çünkü sizleri iyi tanıyoruz...

Anneniz yaşamda hem kadın olduğundan iki defa ezilsin, evde babanızın özel mülkiyetinin altında kimlik arasın. Onların paraları ile okuyup öğrenen fakat eşitliği evine yansıtamayan, emeğe saygısı olmayan, devrimi kötüleyen, bizi kötüleyen sen, siz... Bilip de, yaşatamayan korkak mahlukatlar, tarih sizin gibileri hiç affetmedi, sakin böyle devam edeceğini sanmayın, sizlere müdahale ediyoruz. Biz işçilerden uzak durun çünkü biz sizlerden uzağız.

Tarihin kimleri unutulmadığını iyi bilen işçiler, Denizleri, Mahirleri, Yusufı, Aysunları, Muratları unutmuyacak. Sizler, tarihin çöplüğünde kalacaksınız.

Küçük burjuvalar sizler kendiniz için yaşayın, kendi küçük dünyanız için. Bizim yaratacağımız, tel tel öreceğimiz eşitlik, paylaşmayla, eğitimin-ulaşımın-sağlığın karlılığı olmadığı bir dünya bu dünya, başka bir dünya, komünist bir dünya. Sizin yeriniz yok bu dünyada.

Ezilen, yaşamdan hep darbe yiyen işçi kardeşlerim... Önümüzdeki süreçte daha dikkatli olmamız gerekiyor. Hem bu düzen ile hem de iki yüzlülüklerle savaşmak zorunda kalacağız. Yeni yüzyıl dünyanın kızıla boyanacağı bir yüzyıl olacak.

Eğer kim bu yolda geride kalır ise bırakın, orada kalsın.

YAŞAMAK BİR AĞAÇ GİBİ TEK VE HÜR VE BİR ORMAN GİBİ KARDEŞÇESİNE. BU DAVET BİZİM.

İzmir'den Bir İşçi

BÜYÜME VE GELİŞMEYE ODAKLANMAK

Tarihin büyük bir hızla aktığı bir dönemde hiçbir şey olduğu gibi kalmaz. Yaşamın diyalektik akışı, her şeyi ve herkesi zorunlu bir değişime ve gelişime zorlar. Olduğu yerde sayan her şey aşılmaya ve doğal olarak geri kalmaya mahkûmdur.

Bizler, "ütopik komünistler" olmadığımızı göre, her zaman somut durumun somut tahlilini yapmak zorundayız. Somut durumun somut tahlili, nesnel ve bilimsel olmayı gerektirir. Objektif olunmadan, bilimsel tahliller yapılmadan ileri doğru tek bir adım atılamaz. Elbette somut durumun somut tahlilini yapmak, olay ve olguları basitleştirmek, indirgemeci bir yaklaşıma sahip olmak değildir. Her şeyi çok yönlü, kendi iç bağlantılarıyla birlikte ve başka şeylerle bağlantılan içerisinde ele almak, olayları süreçlerle, bütünlüklü değerlendirmek demektir. Genel olanla özeline, tarihsel olanla güncelin bağı kurulmadan bu başarılamaz.

Komünistler, somut durumun somut tahlilini teorik amaçlarla yapmazlar. Analizci yönlerinin ne kadar gelişmiş olduğunu göstermekten çok, somut durumu değiştirmek gibi bir amaçları vardır. Somut durumu, devrimci dönüşüme uğratmayı hedeflemeyen hiçbir analiz teorik kalmaktan kurtulamaz. Somut durumun somut tahlilini yapıp, verili durumu tespit ettikten sonra yapılması gereken şey, komutan Che'nin dediği gibi, imkansız istemektir. Yani büyük düşündürmektir. Verili duruma takılı kalmak, koşullara teslim olmak bir komünistin asla kabul etmemesi gereken bir şeydir. Bir komünistin yaşamında statükolar oluşmaya başladı mı, alışkanlıkların gücü devrimciliği kemirmeye başlar. Düşünmenin ve düşündüklerini hayata geçirmenin sınırları genişletilmediği sürece bu tehlike her zaman vardır. Kendi halinden memnun olan, durumu idare eden bir mantık giderek konformizme saplanır ve artık ondan ne yaratıcı düşünceler ne de yaratıcı bir devrimci çalışma beklemek mümkün olur.

Koşulları değiştirmek için iradi müdahale bulunmayanlar, koşulların kendilerini değiştirmesine kapı aralarlar. Diyalektiğin gelişim yasası böyledir: ilerlemeyen geriler. Bu öznel niyetlerden de bağımsız, nesnel bir yasadır. Kendini olayların akışına bırakanlar, olaylar tarafından sürüklenirler. Bunu engellemenin en başta gelen yolu, olayların gelişimi karşısında kararlı ve net tutum almak, yaratıcı düşüncelerden korkmamak, en zor, en umutsuz görünen koşullarda bile umutlu ve iyimser olmayı sürdürmek, asla karamsarlığa düşmemektir.

Bu, hem birey hem de kolektif için geçerli olan altın bir kuraldır. En "olmaz" denilen koşullarda bile bir çıkış yolunun olduğu, olacağı unutulmamalıdır. Kararlı ve inançlı olunursa üstesinden gelinemeyecek engel yoktur. Fidel Castro, Che'yi anlatırken "zorlukları önemsemezdi" diyor, "denerdi, başaracağından emindi". İşte şimdi bize gerekli olan ruh hali budur. Başaracağımıza olan kesin inançla girişmek ve her şeyi pratik içinde görmek. Açık ki, işleyen demir pas tutmaz. Statükoculuğu aşmanın, alışkanlıkların gücünü kırmanın başka yolu yoktur. Kendimizi, kendi kendimizi hapsettiğimiz dar kalıplardan kurtarmak, yeni bir şevk

ve heyecanla işlere sarılmak için silkinmeliyiz. Uğur Dağlı yoldaşın dediği gibi, "Bugüne kadar verilen mücadeleyle devrimi gerçekleştiremedik, ancak bu devrimi başarmak için yapılan eylemlerden ders çıkarmak, atılan adımları irdelemek kazanmak isteyen devrimci güçlerin yöntemi olmalıdır. Yapılanlar bize zafer getirmedi, o halde kendimizi aşmalıyız... Devrimci yöntemler, kendimizi aşmanın ve başarmanın yöntemleridir."

(Mücadele Birliği, Sayı:18)

Kendimizi güçlü bir şekilde sarsmak ve kendimizi aşmak için hatalarımızdan ders çıkarmayı bilmek, aynı hatayı bir daha yapmamak gerekiyor. Hata yapmaktan korkmadan, ki onlar yoldaşlarımız tarafından "tatlılıkla" düzeltilecektir, geriye dönük değil, ileriye dönük düşünmeli ve beklemeden, ertelemekten harekete geçmeliyiz.

Herkesin kafasında "kendini aşma" düşüncesi olmalı. Herkes önüne yeni hedefler koymalı, daha öncekileri büyütmeli, özellikle örgütlenme alanında bu artık olmazsa olmaz bir zorunluluktur. Herkes çevresindeki ilişkileri yeniden gözden geçirmeli, yeniden bir ayıklamaya gitmeli ve herkesi olabileceği yerde ve şekilde yeniden değerlendirmelidir. Örgütlenme ve örgütçülük anlamında kendimizi aşmamız bize zaferi getirecektir. Kitlelerle bağ kurmak, onların önderi konumuna gelmek konusunda hepimizin tam bir Bolşevik ruhla, ileri atılmamız, birer Sverdlov, birer Babuşkin olmamız gerekiyor.

Varolanı korumak, sürdürmek, daha geriye gitmesini engellemek önemli elbette ama bu olsa olsa bir "direniş çizgisi" olabilir. Oysa Leninistler daha fazlasını istemelidirler. Ve elbette istemek yetmez. Örgütlü bir güç olmaktan bir güç örgütü olmaya dönüşmek için ciddiyetle çalışmak, kararlı ve azimli olmak gerekir.

Bugün yığınların kapitalist sistem içinde karşılanamayan ihtiyaçları her zamankinden daha yakıcı. Toplumsal gereksinimler öyle acil bir duruma gelmiştir ki insanlar sabırsızlık içinde bir çıkış yolu aramaktadırlar. Şu anda geniş yığınlar, bu gereksinimlerini karşılamalarına engel olan kurumları bir çırpıda aşamıyorlar. Yeterli gücü bulamadıkları için karşılarına dikilen barikatları yıkip geçemiyorlar ama güç biriktiriyor, kendi deneyimlerinden öğreniyor, hatalarından dersler çıkarıyor ve devrimci bir birikim elde ediyorlar. Bu birikimin nerede nasıl patlayacağı belli olmaz; ama karşılanmamış gereksinimler orta yerde durduğu sürece bu "patlama olasılığı" her zaman var demektir. Engels'in dediği gibi "bu gereksinmeyi her zorla bastırma girişimi, onu engellerini parçalayınca kadar, daha da belirgin duruma getirmekten başka bir sonuç vermeyecektir."

Bu koşulları, bundan önce yaşanan bütün bir tarihsel süreç hazırlamış bulunuyor. Bu durumda tarihin birikmiş sorunlarını çözmek için harekete geçmeli, sıkı bir çalışmanın sonucunda başarının kaçınılmaz olacağından emin olmalıyız. Şimdi tarih yapmaya cesaret etmek gerekiyor. Komutan Che'nin dediği gibi, "herkes düşlerinin büyüklüğü kadar özgürdür". Daha da özgürleşmemizin koşulları şimdi her zamankinden daha uygun.

Tarihsel gelişmelerin hazırladığı devrimi gerçekliğe dönüştürmek için yapmamız gereken kelimenin tam anlamıyla önümüze bir büyüme ve gelişme stratejisi koymak ve onun gerekleri için çalışmaktır. Hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki, bu başarıldığında "yarın bizimdir yoldaşlar".r

Bu yıl 25 Ekim-5 Kasım tarihleri arasında yapılan Tüyap Kitap Fuarı'na Ayışığı Sanat Merkezi de katıldı. Fuar süresince çok sayıda insanın ziyaret ettiği Ayışığı Sanat Merkezi standı, sıcaklığı ve dost canlılığı ile insanları kendine çekti. Che posterleri, Filistin'den resimler, çeşitli kitap ve dergiler ve kartlarla hazırlanmış olan standta en çok ilgiyi, Abidin Dino'nun, Nazım'ın şiirine atfen yaptığı "Mutluluğun Resmi" tablosundan kart haline getirilmiş olan resim çekti. Bir çok insanın "Aaa! Mutluluğun Resmi" diye yöneldiği kartlar kısa sürede tükendi. "Mutluluğun Resmi" kadar dikkat çeken bir başka şey ise, Ergül Çiçekler'in yeni çıkmış olan şiir kitabıydı. Ölüm Orucunda hafızasının büyük bir kısmını yitiren Ergül Çiçekler'in 19 Aralık katliamını anlattığı "Dört Ateşten Gün, Dört Ölümden Gece" adlı şiir kitabı, kitapseverlerin ilgisini çekti.

Ayışığı Sanat Merkezi, aynı zamanda bu yıl Kitap Fuarı programına bir etkinlik ile katıldı. "Sanatta Taraf Olmak" adlı etkinliğe yazar Cengiz Gündoğdu, şair Ruhan Mavruk, sinema yönetmeni Muzaffer Hiçdurmaz ve tiyatrocuyu-yazar Haşmet Zeybek konuşmacı olarak davet edilmişlerdi. Cengiz Gündoğdu'nun aksaklıklar yüzünden katılmadığı etkinliğe Ruhan Mavruk başkanlık etti. Ayışığı Sanat Merkezi yöneticisi Songül Yücel'in yaptığı kısa açılış konuşmasının ardından söz alan Ruhan Mavruk, önce konuşmacıları tanıttı. Bu esnada, yönetmenliğini Muzaffer Hiçdurmaz'ın yaptığı Çark filmi, sahnenin bir köşesinde sinevizyonda gösterilmeye devam etti. Ayışığı Sanat Merkezi'nin bu yıl, son bahar boyunca gösterimini yaptığı işçi filmlerinden biri olan Çark filmi, çarpıcı sahneleriyle seyircilerin dikkatini çekti.

Oturumu yöneten Ruhan Mavruk, ilk sözü yıllarını sinemaya vermiş, toplumcu sanat anlayışını sinema hayatında hayata geçirmeye çalışan, emekten yana tavırla işçi sınıfı ve emekçilerin takdirini kazanmış Muzaffer Hiçdurmaz'a verdi. Muzaffer Hiçdurmaz, Türk sineması adına ilk çıkarılan yasanın bir sansür yasası olduğunu vurgulayarak başladı-
ğı konuşmasında, sana-

tın Türkiye'de karşı karşıya kaldığı güçlüklerle değindi. Örneğin en çok bilinen Türk filmlerinden biri olan Susuz Yaz'ın yönetmeni tarafından yurtdışına kaçınılarak ödül alabildiğini söyledi. Yılmaz Güney'in 80'e yakın filminin yakıldığını söyleyen Muzaffer Hiçdurmaz, kendisine Ömer Lütfi Akad'ı örnek aldığını ve bir sanatçı olarak sınıfının belli olduğunu söyledi ve "biz yönetmenler konuşmayı çok sevmiyoruz, konuşmaktan çok üretmeyi seviyoruz" dedi. Ondan sonra söz alan tiyatrocuyu yazar Haşmet Zeybek ise, işçi sınıfının etik bir ahlaksızlık içinde olduğunu, bir çok şeye karşı kayıtsız olduğunu, emperyalist-kapitalist sistemin bunu çeşitli yollarla başardığını söyledi.

Haşmet Zeybek, oldukça çeşitli konulara değindiği konuşmasında 1948 yılında ABD'de art-empresyonizm diye bir akım geliştiğini, buna göre "sanatçının her şeye karşı olması gerekir" şeklinde bir anlayışın savunulduğunu ve sanatçının örgütlü olamayacağını vazedildiğini söyledi. Haşmet Zeybek, Fukuyama'nın "tarihin sonu" tezini de eleştirerek bunun olsa olsa kapitalizmin sonu olacağını ama tarihin sonu olamayacağını belirtti. H.Zeybek, "dünya huzursuzluk içinde, çünkü düzen insani değil" dedi. Orson Wells'in bir konuşmasında "sinema bir endüstridir" dediğini anlatan Zeybek, Türkiye'de ise sanayisi olmayan sinemanın okulu olduğunu belirtti. Kültürel çatışmaların bitmediği bir coğrafya üzerinde olduğumuzu vurgulayan H.Zeybek, "put kıranlık bu topraklarda çok önemli bir kültürdür" dedi. Akhilius'un Troya'ya girer girmez ilk işinin şehrin girişindeki heykelin kafasını uçurmak olduğunu söyleyen H.Zeybek, bunun dikkate alın-

ması gerektiğini söyledi. Ve sanatta taraf olmanın önemine değindi. Bunun için "hormonlu aydınlar"a karşı ya da "artık işçi sınıfı devrimin önderi olmaktan çıkmıştır" diyen Frankfurt Okulu benzerlerine karşı mücadele etmenin gerekliliği üzerinde durdu. Günümüzde emperyalizmin az gelişmiş ülkelere "film yapma ben veririm, tiyatro yapma ben veririm" dediğini belirten H.Zeybek, buna karşı mücadele etmenin şart olduğunu vurguladı.

Şair Ruhan Mavruk ise, devrimci kültürün feodalitenin üzerinde değil, evrensel kültür üzerinde yükselmesi gerektiğinin altını çizdi. Çok yönlü gelişimin önemine değinen Ruhan Mavruk, bireysellik le bireyciliğin aynı şey olmadığını belirtti. Sanatta sığıktan kurtulmak, taklitçilikten uzak durmak, derinlikli olmak, Kagon ve Caudwell'i bilmek gerektiğini vurguladı. Sanatçıların bir yandan toplumsal olaylara duyarlı olmaları gerekirken, bir yandan da estetiğe önem vermesi gerektiğini söyleyen Ruhan Mavruk, "iyi şiir insanın ruhunu doyurmaz, allak bullak eder" sözünü hatırlatarak söylediklerini güçlendirdi. Ruhan Mavruk, sanatçıların "tecrite karşı" oluşturdukları inisiyatife de değinerek pratik olarak nasıl taraf olduklarını anlattı.

"Sanatta Taraf Olmak" adlı söyleşi, zaman darlığı nedeniyle kısa soru ve cevaplarla son buldu.

Bu seneki Tüyap etkinlikleri içinde Ayışığı Sanat Merkezi'nin bu etkinliği bir ilk olması açısından izlenmeye değerdir.

Ayışiçe Sanat Merkezi TÜYAP'ta

Ekim Devrimini Antep'ten Selamladı

Ölüm Orucu SÜRÜYOR!

5 Kasım 2006- Taksim